

12m

D.W

Ontwerp voorpagina:
Diana Winkel (4j)

De liefde tot God van de gezeten burger begint als zijn spijsvertering op volle toeren draait en hij met gevouwen handen, het hoofd achterover in een zachte leunstoel, een slaapdronken blik naar het plafond richt, naar 'het hogere' en zegt: 'Het moge ons wel bekomen'. En als hij spreekt over de opvoeding van zijn kinderen, neert hij het in feite over het dressereren van apenjongen, die 'God zij dank', zo zegt hij, 'nooit iets poëtisch in hun hoofd hebben gehaald'.

Kierkegaard

Behalve de elders in dit nummer genoemde mensen werkten eraan mee:

Mw. C. van Bergen
Mw. G. Waardijk
Mw. A. van Straaten
Diana Winkel
H. Rurup
L. Verzuu (eindred.)
Mw. J. Slimmers-Martin
(key-operator).

BOLWERK nr 4

verschijnt 26 januari 1978.

Kopy gaarne binnen

voor 19 januari.

BOLWERK

CURSUSJAAR 1977 - 1978

22 DECEMBER 1977 NR 3

Hoewel de Kerstvakantie al enige jaren niet meer de afsluiting betekent van het eerste trimester - dat valt immers vlak voor Sinterklaas bij het verschijnen van het eerste rapport -, toch lijkt het me een goed moment om even stil te staan, al was het alleen maar, omdat we na deze vakantie nog precies een half jaar voor de boeg hebben tot het afsluiten van deze cursus.

Uit vele zaken wil ik er twee noemen die in de afgelopen maanden veel tijd en aandacht hebben gevraagd. Ten eerste is dat het samenwerkingsverband met de ons omringende MAVOScholen. Al jarenlang heeft er een tweerichting-verkeer bestaan tussen de Katholieke scholen voor algemeen voortgezet onderwijs in Amsterdam-West, maar bijna altijd is het gegaan om contacten van onze school met een van de andere of omgekeerd, bijna nooit is er sprake geweest van een gezamenlijke aanpak van de problemen door alle scholen. Die situatie is nu principieel veranderd; sinds augustus jongstleden, toen de docenten van de vier MAVOScholen in onze directe omgeving en van onze school bijeen zijn gekomen, bestaat er een regelmatig contact van de verschillende vaksecties en van de vijf direkties. Gezamenlijk zoeken alle betrokkenen naar de beste oplossingen voor bestaande problemen, bijvoorbeeld ten aanzien van de wederzijdse aansluiting, om op die manier een zo goed mogelijk aanbod te kunnen presenteren aan de ouders en leerlingen in ons stadsdeel. Dat vérgaande samenwerking tussen scholen, die elk een jarenlange eigen traditie hebben, veel tijd voor overleg vraagt, is een vanzelfsprekende zaak. Tegen het einde van deze cursus, op 14 juni a.s., zullen alle docenten opnieuw gezamenlijk bijeenkomen om de resultaten van het eerste jaar te bezien en de lijnen voor de toekomst uit te zetten.

De tweede zaak die ik wil noemen, betreft de verbouwingsplannen binnen ons gebouw. Nu ons schoolgebouw enkele jaren in gebruik is geweest, zijn er enkele knelpunten geconstateerd die verbetering behoeven. Het schoolbestuur, hiermee geconfronteerd, heeft een jonge architect opdracht gegeven een structuurplan te ontwerpen, waarin een oplossing voor de problematiek zou worden aangeboden. Dit plan is opgesteld, nadat alle geïnteresseerde belanghebbenden hun wensen hadden kenbaar gemaakt; op 16 december hebben vertegenwoordigers van leerlingen, docenten en beambten in aanwezigheid van de voorzitter van de oudervereniging en van stafleden het voorgestelde structuurplan met de architect besproken. Op grond hiervan zal aan het bestuur advies worden uitgebracht; nadrukkelijk is afgesproken dat, wanneer een definitieve verbouwingsopdracht wordt verleend, alle geledingen bij de gedetailleerde invulling van de plannen inspraak zullen hebben. Wat mij in deze zaak bijzonder verheugt, is dat, voor zover ik mij herinner voor het eerst, het mogelijk is gebleken met vertegenwoordigers van alle belanghebbenden in een gemeenschappelijke vergadering in goed overleg te treden.

Aan de vooravond van de Kerstvakantie wil ik graag iedereen die in onze school leeft en met onze school te maken heeft, een gezegend en gelukkig Kerstfeest en een voorspoedig en zorgenvrij 1978 wensen.

M. Siewe

V
A
N
D
E
R
R
E
C
T
O
R

INFORMATIE

mededelingen van de staf

mededelingen van de staf

AGENDA SCHOOLJAAR 1977-1978.

=====

JANUARI

- ma. 9 jan. 09.00 algemene docentenvergadering, geen lessen.
Excursie naar het Evoluon in Eindhoven voor
leerlingen uit hogere klassen.
- di. 10 jan. 08.30 aanvang van de lessen.
- wo. 11 jan. inschrijving van nieuwe leerlingen voor 4 havo
van 14.30 - 16.00 uur.
- do. 12 jan. voorlichtingsavond voor de ouders van de leerlingen
uit de vierde klassen over de lessen sexuele
voorlichting. Aanvang 20.00 uur.
- vr. 13 jan. filmavond.
- vr. 13 jan. en
za. 14 jan. trainingsweekend voor docenten.
- di. 17 jan. gespreksavond mentoren brugklas en ouders over
algemene schoolzaken. Aanvang 20.00 uur.
- wo. 18 jan. inschrijving van nieuwe leerlingen voor 4 havo
van 14.30 - 16.00 uur.
- do. 19 jan. toneelavond.
- vr. 20 jan. toneelavond.
- 21j — di. 24 jan. Voorlichtingsavond voor ouders van toekomstige
brugklasleerlingen, aanvang 20.00 uur
- wo. 25 jan. 10.00 tot 14.30 Open Huis voor toekomstige leerlingen
en hun ouders, tevens voor ouders van onze leerlingen.
- vr. 27 jan. avondsos (onder voorbehoud).

In de periode van 16 januari tot en met 10 februari worden lessen sexuele voorlichting gegeven aan de leerlingen van de 4de klassen.

Het is de bedoeling in de maand januari een Stijldansfeest te organiseren. Dit feest was oorspronkelijk gepland op 25 november j.l., maar is verschoven naar later datum.

DEKANOLOGIA OPLEIDING RIJKSACCOUNTANTSDIENST Het Ministerie van Financiën biedt eindexamencandidaten van het VWO de mogelijkheid om per 1 september, na het behalen van het eindexamen, in dienst te treden bij de Rijksaccountantsdienst om opgeleid te worden tot adjunct-accountant 1e Klasse. Verdere inlichtingen dekanaat.

Informatiedagen voor de KMA worden gehouden op de zaterdagen 11 febr. en 4 mrt. Inschrijfformulieren etc. bij het dekanaat.

Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen
CENTRALE DIRECTIE STUDIEFINANCIERING
 Afdeling Secundair Onderwijs
 Postadres: Postbus 30050 - 9700 RM Groningen

Kenmerk: SF/SO 2715

Groningen, 15 december 1977.

Onderwerp

Tegemoetkoming in de studiekosten schooljaar 1978/1979

Aan

De besturen van de bijzondere en gemeentelijke dagscholen voor l.a.v.o., m.a.v.o., h.a.v.o., v.w.o., l.b.o., m.b.o. en van de pedagogische akademies waaraan een h.a.v.o.-afdeling is verbonden

Ter kennisneming aan:

- de rectoren/directeuren van de rijks-, bijzondere en gemeentelijke scholen als bovenbedoeld;
- de gemeentelijke en provinciale studiefondsen.

Bijgaand zend ik U een exemplaar van het AANMELDINGSFORMULIER-A waardoor ouders/verzorgers voor het komende schooljaar (1978/1979) een tegemoetkoming in de studiekosten kunnen aanvragen. ~~De daarbij gevoegde toelichting vindt u bij de vorige informatie over de regeling Tegemoetkoming Studiekosten. Tevens zend ik U twee exemplaren met het verzoek dat in de school op te hangen.~~

Eind december hoop ik U een voldoende aantal Aanmeldingsformulieren-A toe te zenden. Ik ben gaarne bereid meer formulieren beschikbaar te stellen, doch verzoek U met nabestellen te wachten tot de reële behoefte is vastgesteld. De nabestelling dient U schriftelijk op te geven aan de Centrale Directie Studiefinanciering (Voorlichting), Postbus 1020, 9701 BA Groningen.

Bij de uitreiking van de formulieren verzoek ik U de aandacht te vestigen op de volgende punten:

1. Indien men reeds een mededeling A-o heeft ontvangen, dan wel een aanmeldingskaart heeft ontvangen en ingezonden, moet inzending van een aanmeldingsformulier achterwege blijven! Dit betreft in het algemeen ouders die voor het huidige schooljaar (1977/1978) eveneens een aanvraag indienden.
2. De aanmeldingsformulieren moeten bij voorkeur vóór 31 januari 1978 worden ingezonden. Latere inzending zal tot gevolg hebben dat een beslissing op de aanvraag veelal niet bij de aanvang van het nieuwe schooljaar kan worden genomen. (Overigens is een tijdige inzending geen garantie voor een tijdige afdoening, aangezien ik hiervoor in belangrijke mate afhankelijk ben van het tijdstip waarop U de desbetreffende studie-advieskaarten terugzendt.)

De uiterste datum van inzending van het aanmeldingsformulier is 15 september 1978.

Ik verzoek U bij de aanmelding van nieuwe leerlingen de ouders op het bestaan van de regeling Tegemoetkoming Studiekosten te wijzen. Ik heb de hoofden van de lagere scholen verzocht in de gevallen dat zij de inschrijving verzorgen U mede te delen aan welke ouders een formulier moet worden uitgereikt, aangezien er geen formulieren via de lagere scholen kunnen worden verstrekt.

Omtrent de invloed van de studieresultaten op de toekenning van een tegemoetkoming in de studiekosten deel ik U het volgende mede. Zolang de leerling volledig leerplichtig is kan een tegemoetkoming worden verstrekt ook indien onvoldoende studieresultaten leiden tot doubleren. Een leerling die één leerjaar gedurende de niet-leerplichtige periode doubleert, kan desondanks voor een tegemoetkoming in aanmerking komen. Hetzelfde geldt voor een leerling die het laatste leerjaar voor de eerste maal herhaalt. Indien onvoldoende studieresultaten verband houden met bijzondere omstandigheden (ziekte, e.d.), kan hiermede rekening worden gehouden.

~~Ten slotte verzoek ik U alle nog aanwezige aanmeldingsformulieren A van voorgaande schooljaren te vernietigen. Deze mogen voor het komende schooljaar niet meer worden gebruikt.~~

Namens de minister,

(J. van Dijk)

N.B. Zij die hoger beroepsonderwijs of wetenschappelijk onderwijs willen gaan volgen en U om inlichtingen vragen over de mogelijkheid van een rijksstudietoelage kunnen worden verwezen naar de dekaan of de administratie van de betreffende onderwijsinstelling.
DE BIJ HET AANMELDINGSFORMULIER GEVOEGDE TOELICHTING GELDT NIET VOOR DEZE LEERLINGEN!

bericht uit DE TUIN

De tuin nauwelijks anders gezien dan door een regengordijn de afgelopen maand. Dat éne mooie weekend thuisgezeten met een dikke keel; het opperhoofd heeft toen nog wel een eindje gespit. Tijdens het soep-weekend was het soep-weer, er was danook genoeg voor iedereen (4 personen). Toch zijn er nog wel mensen geweest, gelukkig, voornamelijk om te spitten en compost op te brengen.

De kas heeft met een diepe zucht één van zijn muurtjes laten vallen; we hadden het gravend ongedierte jaren geleden te lijf moeten gaan. Gelukkig heeft de Spaarnberg aangeboden de zaak te herstellen. Het dak is van binnen al gestut om glasschade te voorkomen, het muurtje zal met behulp van een dommekracht en enige ver-van-domme krachten op zijn plaats gezet worden en men zal puin onder de kas storten. Mevrouw De Reus heeft meteen aangeboden de kas weer te openen, hoewel hij verre van dicht is. Er is nu wel veel te doen in de tuin, we hebben flinke achterstand door het lelijke weer en er moet aan de composthopen gewerkt worden.

Het weekend van 10-11 december mag, dunkt me, wel geslaagd heten. Ten eerste hebben we hard gewerkt, wat aan de kleding over het algemeen wel te zien was, maar ook aan de berg bladeren en dood hout die we verzameld hebben. Net als het eerste weekend vorig jaar, begon het 's Zondags steeds harder te regenen, zodat we na de lunch maar zijn gaan opruimen. Ook begaf de (geleende) bakfiets het en moest enig manvolk aan het bandenplakken gaan. Tussendoor en 's avonds veel muziek, onder bezielende aanvoering van het bovengenoemde volk. Wij moesten een moeilijk verstaanbaar lied leren, over een man die nooit een echtgenote had, nou, zielig hoor. Verder gedanst en toneelgespeeld en dan zijn er nog wat vernuftige machines geconstrueerd, waaronder een zéér eigenaardige. Amsterdam, hou me schoon!

E.Th. Hoving - Helling.

P.S. Willen de deelnemers aan het weekend van 10-11 dec. even bij dhr. Hoving langskomen? De rekening viel erg mee, je krijgt nog geld terug.

G. DE ODYSSEE VAN HOMERUS

1. Inleiding op het verhaal.

Gedurende tien jaar hadden de griekse aanvoerders de stad Troje belegerd. Deze oorlog was ontstaan, doordat de Trojeaan Paris de vrouw van de Griek Menelaüs had geschaakt. Menelaus had zijn broer Agamemnon en de andere vorsten uit Griekenland opgeroepen om Troje te belegeren.

Griekenland was in die tijd (Troje werd in 1183 v.C. ingenomen) verdeeld in een groot aantal kleine vorstendommen, elk onder een 'koning'.

Ook Odysseus had zijn eiland Ithaca verlaten om aan deze strijd (om een Ik en een Onbewuste te herenigen) deel te nemen. Veel zin had hij niet om zijn vrouw Penelope en zijn kindje Telemaohus achter te laten. Het zou twintig jaar duren voor hij zijn land weer terug zou zien.

Tijdens de oorlog raakte Odysseus enerzijds het contact met zijn gezin kwijt, anderszijds steeg hij als krijgsman in de waardering van zijn collega's. Hij bewees in talloze gevechten zijn dapperheid, maar vooral zijn overleg en zijn slimheid maakten hem beroemd. Door zijn list met het houten Paard werd Troje tenslotte ingenomen. Menelaus kreeg zijn vrouw Helena terug, de Trojanen werden uitgeroeid of als slaaf verkocht (hoewel een heel klein groepje overbleef om later Vergilius in staat te stellen de Aeneïs te maken), en alle griekse aanvoerders die niet gesneuveld waren keerden, beladen met buit, terug naar hun woonplaatsen.

Odysseus was na de Val van Troje een rijk man, maatschappelijk zeer gewaardeerd, maar van zijn vrouw en zoon gescheiden.

Zijn Ik was goed ontwikkeld, zijn Persona (c.f. noot 8) misschien nog meer, maar zijn Anima (c.f. noot 5) en zijn Zelf (c.f. noot 9) waren ver van hem verwijderd.

Deze man aanvaardde nu de terugreis naar huis, langs allerlei gevaren. Zijn reis op weg naar zijn Onbewuste zou tien jaar duren.

Tenslotte zou hij zonder soldaten, eenzaam en berooid, als bedelaar in zijn eigen paleis aankomen: alles moeten Ik en Persona opgeven om contact met het Onbewuste te vinden (of te hervinden) en het Zelf een kans te geven!

2. Homerus presenteert zijn thema.

Aan het begin van dit verhaal over Odysseus' lange zwerftocht plaatst Homerus ons direct in het laatste jaar van de beproeving. Terwijl de held dan al bijna twintig jaar van huis is, komen de goden bijeen om het "probleem Odysseus" te bespreken.

Inmiddels zijn allerlei lieden ervan overtuigd geraakt dat Odysseus nooit meer terug zal keren. Veel prinses zijn het paleis binnengedrongen; zij dringen er bij Penelope opaan om met één van hen te huwen. Penelope luistert echter niet naar deze 'vrijers' en blijft trouw op Odysseus wachten. Hoewel Odysseus door uiterlijke omstandigheden van zijn Onbewuste gescheiden is, zodat dit door allerlei indringers kan worden bedreigd, bestaat altijd de kans dat hij met Penelope zal worden herenigd.

In feite geeft Homerus eigenlijk al in de eerste regels

ODYSSEUS
QUESTE

door:
H.G.Wessendorf
(aflevering 2)

van de Odyssee aan, dat zijn held zal slagen. Op de godenvergadering gaat de oppergod Zeus namelijk uitvoerig in op een geval waerin de hereniging niet gelukt is: Agamemnon's vrouw was door de knieën gegaan voor een indringer en had samen met haar minnaar haar man bij diens thuiskomst vermoord. Dit lot zal echter, waar het ons verhaal betreft, niet de held, maar de vrijers beschoren zijn.

Het contact tussen het Ik en het Onbewuste wordt belemmerd door het feit, dat het Ik letterlijk (en overdrachtelijk) ver verwijderd is van het Onbewuste; tevens speelt de Persona een grote rol. Odysseus is tenslotte de man, die Troje ten val heeft gebracht. Anderszijds wordt het Onbewuste bedreigd door indringers, die duidelijk slecht en schurkachtig zijn: de vrijers maken Odysseus' bezit op en bedreigen zelfs het leven van zijn zoon Telemachus. Achter de rug van het Ik om wordt een enorme hoeveelheid libido (9) verbruikt. De vrijers vormen mogelijk een deel van de Schaduw, dat gedeelte van onszelf dat wij als slecht ervaren (dit was althans Jung's naam voor deze figuur). De Schaduw doet zijn invloed op het Onbewuste gelden; het Bewuste wordt op zijn beurt beziggehouden door complexen.

Telemachus is een uitbeelding van de hoop van de held op een betere toekomst; Homerus gaat dan ook direct na de godenvergadering verder met Telemachus, die een aanelag van de vrijers op zijn leven ontloopt. De situatie is dus wel hoopvol: de omstandigheden hebben het Zelf-in-staat-van-wording niet aangetast.

Zeus

3. Odysseus wordt geconfronteerd met duistere krachten.

Het is moeilijk na te gaan welke motieven in het reusachtige sprookje, dat Odyssee heet, een psychisch proces uitbeelden en welke niet; omdat het echter gaat om de hereniging van Ik en Anima kan men wel aannemen dat de vrouwenfiguren in de Odyssee die functie wel zullen hebben.

Als uitdrukkingvorm van machtige, onbewuste neigingen is de tovenares of heks natuurlijk u'ters geschikt. Zij is tegengesteld aan het mannelijke Ik, zij kan zodanige krachten uitoefenen dat de normale situatie volkomen verandert. Dit gebeurt dan ook wanneer Odysseus' makkers een bezoek brengen aan het eiland van de tovenares Circe. Aangelokt door muziek en dans betreden zij haar paleis, waar zij na een vriendelijke ontvangst in varkens worden veranderd- er zijn vrouwen die van mannen beesten kunnen maken!

Als een onbewuste neiging bewust gemaakt wordt, raakt zij veel van haar dreiging kwijt. Hierop is -zeer eenvoudig gezegd- ook de therapie van Freud gebaseerd. Zodra de

9. Libido betekent "lust". Freud meende als voornaamste drijfveer van het menselijk handelen seksuele lust of drift te herkennen, hierna gaf hij de naam libido. Jung hanteert dit begrip veel algemener: hij bedoelt er elk soort levenskracht mee, niet alleen op seksueel gebied. Men zou libido de brandstof, waarop de ziel draait, kunnen noemen.

10. Jung, die in zijn leven 40.000 dromen heeft onderzocht, kwam tot de slotsom, dat het huls (of zoals hier een paleis) de ziel kan uitbeelden. De personen in dat gedroomde huls zijn dan verschillende delen van de ziel. Hier gaat het erom dat het paleis op Itheos woonplaats wordt van Ik, Onbewuste en Zelf.

Jung vond dit ook in één van zijn eigen dromen terug: hij bevond zich op de eerste verdieping in zijn studeervertrek (kenmerklijk zijn intelligentie), en daalde vandaar af naar beneden. Vervolgens daalde hij af naar de kelder, waarbij allerhand afgedenkte en vergeten voorwerpen bevonden (het onbewuste deel van de ziel). Via een geheimzinnig luik in de

grond kwam hij uit in een ruïne, die uit de Oudheid stamde. Naar aanleiding van deze droom, die hij erg serieus nam, ontwikkelde hij de theorie van het Collectief Onbewuste. De onderste laag van de ziel, die voor alle mensen hetzelfde is.

Lang voor ik iets van Jung gelezen had, kwam ik al dromend het Collectief Onbewuste (maar dat wist ik toen nog niet) tegen in de vorm van een tunnelachtige, onder de huzen doorlopende, Gemeenschappelijke kelder.

Behalve in dromen kan natuurlijk ook in allerlei verhalen van symbolen gebruik gemaakt worden: het huls drukt dan de psyche uit. Op Itheos echter is de situatie nog lang niet rooskleurig, al is er hoop!

patient weet waarom iets hem dwarzigt, kan er wat aan worden gedaan. In de sprookjes is een goed voorbeeld te vinden in de Siegfried-sage. Zodra de kwalijke dwerg Alberich (die de Schaduw vertegenwoordigde) van zijn onzichtbaar makende muts is ontdaan, kan de held hem aan; de dwerg wordt dan dienstbaar aan Siegfried.

Odysseus ontkomt echter niet -zoals Siegfried- op eigen kracht aan het gevaar van Circe. Ongerust door het wegblijven van zijn mannen gaat ook hij op verkenning uit. De god Hermes komt hem onderweg tegemoet. Hij waarschuwt Odysseus voor de toverkunsten van Circe en geeft hem een kruidje; dat hem zal beschermen. Circe blijkt, als zij haar truc op Odysseus wil toepassen, machteloos; evenals Alberich wordt zij dienstbaar: de makkers krijgen hun gebruikelijke gedsante weer terug. Het hele gezelschap blijft een vol jaar van de gastvrijheid van de tovenaras genieten.

Instincten en driften, die een bijna toverachtige dwang op ons uit kunnen oefenen en die ons beestachtig kunnen maken, zijn door Odysseus verwerkt. Veel schiet hij er echter niet mee op, want hij heeft Circe eigenlijk niet zelf overwonnen: hij is dus nog niet af van het systeem dat hem voor onbewuste dreigingen gevoelig maakt.

Dat blijkt als Odysseus na een groot aantal gevaarlijke avonturen aankomt op het eiland van de onsterfelijke nimf Calypso. Al zijn makkers zijn dan al omgekomen: zij zijn door de éénogige reus Polyphemus als maaltijd gebruikt of bij schipbreuken verdronken.

Van Odysseus' maatschappelijke status is dan niet veel meer over: de buit uit Troje bevindt zich met zijn kameraden en het schip op de bodem van de zee. Odysseus' levenastroom is tot stilstand gekomen; zijn Persona is niet belangrijk meer.

Zijn ego is van haast alles beroofd, zelfs is hij afgedaald in de Onderwereld, waar zich de schimmen bevinden, om meer over zijn toekomst te weten te komen. De afdaling naar het Rijk van Hades is in de Aeneïda een centraal thema, in de Odyssee echter niet.

Odysseus' jarenlange verhouding met de nimf Calypso is een soort schijnharmonie. De nimf is een fantasie-Penelope: mooier en machtiger dan de echte; zij wil dolgraag met Odysseus trouwen, zij belooft hem zelfs de onsterfelijkheid.

Jaren geleden werd in een film, die naar de Odyssee was gemaakt, de rol van Penelope en van Calypso door één en dezelfde actrice vervuld: een uitattekende vondst van de maker!

Calypso is een prachtige uitbeelding van het verschijnsel individualisatie, maar Odysseus blijft voelen dat er iets niet klopt: op depressieve momenten verlangt hij de rook van Ithaca te zien opkringelen en te sterven.

Hij is bereid het fantasieparadijs te ruilen voor een glimp van werkelijk geluk, maar die keuze wordt hem in het geheel niet gegeven: psychische systemen waarop hij geen invloed heeft bepalen zijn lot.

Wanneer hij eindelijk rijp is om hieruit losgescheurd te

worden, besluiten de goden op de vergadering aan het begin van het verhaal om hem te laten gaan. Hermes begeeft zich naar Calypso en deelt haar mee, dat het 't bevel van de goden is dat zij Odysseus laat vertrekken.

Opgetogen bouwt de held een vlot om naar huis te varen: het is het tiende jaar van zijn moeizame thuisreis. Hij lijdt echter schipbreuk, zodat hij uitgeput en moedeloos terecht komt op het strand der Phaeaken, waar hij prinses Nausicaä zal ontmoeten.

4. Het Begin van de Therapie

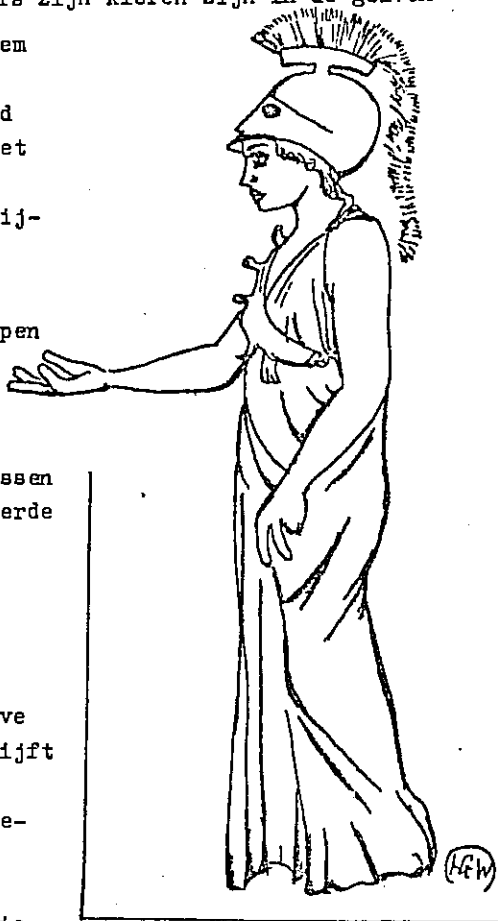
Odysseus is uitgeput en beroofd van alles wat hij had aangespoeld op het strand. Zelfs zijn kleren zijn in de golven verdwenen. De zon heeft hem met haar warmte gedraegd, maar erg vertrouwenwekkend kan men zijn uiterlijk niet noemen: twintig dagen als schipbreukeling in zee drijven heeft zijn sporen nagelaten.

Het is dan ook te begrijpen dat het jonge meisje Nausicaä, de dochter van de koning van de Phaeaken, en haar dienareessen schrikken, als de verwilderde verschijning hen nadert, terwijl zij op het strand aan het spelen zijn na de was te hebben gedaan.

De meisjes stuiven naar alle kanten uiteen, behalve de koningsdochter. Zij blijft staan, Odysseus een kans gevend op contact met medemensen na zijn jarenlange verblijf bij de nimf. De kans om de individualisatie te doorbreken wordt ons allen gegeven door medemensen- wordt de kans echter aanvaard?

In deze -terecht ook nu nog zeer gewaardeerde passage komen wij het motief tegen van de prinses en de zwerver (c.f. de molenaarszoon die koning wordt in sommige goede sprookjes). Dit motief kan een uitdrukking zijn van de vereniging van Ik en Onbewuste; dat is hier echter niet het geval. Odysseus' Onbewuste is immers Penelope. Ik zie de ontmoeting van Odysseus en Penelope meer als een generale repetitie: later zal Odysseus in zijn eigen paleis, vermoed als bedelaar, de gunst van zijn eigen koningin Penelope verwerven. Koningin en bedelaar komen dan in de plaats van prinses en zwerver.

In deze passage wordt Odysseus, na een schijnhuwelijk met een onwerkelijke nimf, met een echte vrouw geconfronteerd. In een redevoering vol desperate smoesjes verwerft hij haar gunst: zijn vleiers en retorische trucs geven hem tenminste weer een binding met de werkelijkheid.

Pallaä Athene

door
J. Moens (4b)

de culturele avond

Zoals waarschijnlijk meerderen begaf ik mij 's avonds wat sceptisch naar het Pius-X-gebouw voor een avond, die leerlingen zouden vullen met culturele hoogstandjes. Ik kwam nog net op tijd om dhr. Hoving, het brein achter de avond, zijn toespraak te zien beëindigen en het koor de eerste tonen te horen inzetten.

Omdat de zaal nogal flink gevuld was (maar niet helemaal) verhuisde ik na het optreden van het koor naar het balkon, waar een gedienstige Hans van Haastere een plaatsje voor me vrij maakte waardoor ik eerste rang kwam te zitten. Overigens begrijp ik nog steeds niet waarom een netjes in het pak gestoken Francis Hoedemaker voor de enkele minuutjes van het Locus Iste op mocht draven. Zijn bewegingen kwamen me echter wel wat professioneler voor dan de zwembewegingen van de heer Tel (Nota bene: hier spreekt een leek). Jammer dat het publiek zo moest roezemoezen.

Als tweede programmapunt volgden twee eenacters die heel aardig waren, maar van beide stukken ontging me de clou, moet ik zeggen, hoewel ik me toch ingespannen heb elk woord op te vangen.

Na de pauze zouden we muzikaal vermaakt worden. Hier moet ik toch echt even kritiek leveren want de altfluit en het oude beessie van dhr. Hermans vond ik niet zo'n beste combinatie, al lieten de zusjes Kolvers wel blijken dat ze met hun muziekinstrument raad wisten.

Hierna kwam mijn heimelijk vereerde idool, Fabian Haggenburg op de planken; ik hoorde een gescandeerd en wellicht gemeend "Rubinstein, Rubinstein ..." door de zaal klinken, en na een krot moment van concentratie, misschien ook wel om wat opgekomen traantjes van ontroering uit te bannen liet hij een (bijna) vloeiende wals door de zaal daveren. Het applaus was dan ook niet te zuinig. Met een koele buiging van dit ijzige genie, nam hij de dank in ontvangst. Een advies aan jou, Fabian: gooi er de volgende keer nog eens een swingende boogie-woogie of jazz over heen. Ik weet dat je het kunt. Een minstens even grote ovatie krijgt het duo v.d. Veldt-Beck met hun zestien Greensleeves variaties, die zij feilloos brachten, terwijl in het Boismortier van de twee blokfluiters nog wat foutjes zaten. Het zij hun vergeven evenals iemand binnen mijn oorbereik die zei dat in de eerdergenoemde Greensleeves variaties zestien maal hetzelfde deuntje werd afgedraaid.

Interessant was ook het moderne ballet waarin de heer de Smet - Nureyev naar hartelust mocht showen, wat hij op sozen en zo al haast nooit kan inhouden: het dartelen, trippelen, dubbele fla-flips-met-dubbele-schroeven, zwieren etc. etc. Trouwens, ook de overige drie huppelaarsters moeten niet vergeten worden. In het begin griezelde toepasselijke muziek zachtjes door de zaal, jammer dat dat later wat harder werd, zoals dat eigenlijk het hele ballet had moeten zijn, wat een geirriteerde stem ons meldde.

Zo, na deze hele troep ging iedereen eens flink rechtop zitten voor het slotstuk: de Folk-Group van onze schoolmuppet, de weledele heer J.J. Hoving. Naast me werden de longen volgezogen om een vernietigend gefluit aan te heffen, maar de lucht werd al meteen gebruikt voor bewonderend gefluit tussen de tanden. Want de folk-group bracht een heel gevarieerd programma, waarin ik vooral Hans van der Wurff wil aanhalen om zijn uitstekend snarenspeel. Mijn complimenten voor de hele folk-group en verder uiteraard voor alle eerder opgetreden scholieren en leraren voor de geslaagde avond, welke complimenten ze ongetwijfeld ook hebben gekregen tijdens het nakaarten in de kapel.

MISVATTING

Onze rechtse media waarschuwen constant voor een "komende" oorlog met Rusland.

Men stuurt aan op betere bewapening en andere anti-mensheid producten.

Natuurlijk zijn al deze middelen preventief

Ze (de middelen) zijn er om Rusland schrik aan te jagen. Maar zijn wapens niet gemaakt om te doden? En als wij een duurzame vrede willen, moeten wij dan niet proberen te glimlachen tegen elkaar, in plaats van zoveel mogelijk onze tanden te laten zien? Waar onze media niet voor waarschuwen, om welke reden dan ook, is dat onze maatschappij steeds meer letterlijk en figuurlijk toegroeit naar Orwell's 1984.

Persoonlijk stel ik meer prijs op het sterven in deze "naderende" oorlog dan op het leven in een wereld waarin alles al vast staat. De tijd voor haat, de tijd voor liefde, voor werken voor denken etc. etc. Als we niet nadenken en toegeven, groeien we steeds meer naar deze zinloze toestand toe.

Beslissen onze "gekozen" leiders niet steeds meer over onze vrijheid?

Wat is nog eigenlijk democratie?

Nu is het uitgekomen dat Amerika, de bondgenoot van Nederland in de NAVO, een nieuwe bom heeft ontworpen, de zg. N-bom. Dit nieuwe nucleaire wapen heeft een verhoogde stralingskracht. Dit betekent voor de leiders van de NAVO dat ze bij een eventuele oorlog verrijnder te werk kunnen gaan.

Maar voor ons kan het een vreselijke mensonterende lijdensweg betekenen voor de dood intreedt. Laten wij nu onze regeringsleiders beslissen over deze bom (zoals in Orwell's 1984)? Blijven wij zinloos toekijken dan werken wij mee.

Daarom moet ook iedereen die het hier niet mee eens is, dat deze bom ontwikkeld wordt en in Nederland geplaatst, duidelijk zijn bezwaren kenbaar maken.

Al is het maar om te laten zien dat wij nog niet in slaap gesust zijn en dus nog niet rijp voor 1984.

Jean-Paul Courtens (5h)

RECTIFICATIE

Enige weken geleden zijn er pamfletten uitgedeeld die impliceerden dat de organisatoren van de handtekeningenactie STOP DE NEUTRONENBOM connecties hebben met de ANJV.

Dit is echter geenszins het geval.

Wij hebben niets met het ANJV te maken en wij willen er ook niets mee te maken hebben.

Wij verzoeken dan ook eenieder deze pamfletten te beschouwen als een goedkope reclame-stunt.

Jean-Paul Courtens (5h)
Hans Lasschuit (5h)

25 november 1977

De Heer Direkteur van het Pius X Lyceum
Jacob Geelstraat 38
Amsterdam

Zeer geachte Heer Direkteur,

Er van uitgaande, dat de leerlingen van Uw school - zoals immers alle hedendaagse jeugd - zeer maatschappij-, milieu-, en wat er dies meer zij-bewust zal zijn, zou ik Uw aandacht even willen vestigen op de perken voor Uw school. De werelddhervormingsidealen van de jongelui zouden wat geloofwaardiger worden, wanneer zij eens wat dichterbij huis begonnen....

Een buurtbewoner.

school!

School met uw grote ramen en kale muren,
uw heldere gangen en stoffige klaslokalen,
uw drukke aula en gonzende trapportalen,
gij zijt zo leeg na de ijvere uren,
wanneer ik, als laatste, door uw imponering,
in de ruimte loop te dralen.

Nergens gaat zo'n rust vanuit,
als van u, school, wanneer het laatste rumoer
reeds tot stilte is vergaan.

Dan pas, dan pas, als ik scheikundepracticum heb gedaan,
en weggevaagd is alle stoffige drukheid en elk geluid,
dan pas bemerkt mijn persoon de leegheid van uw stenen
lichaam.

School, o bron van wijsheid, ik houd van u
met uw levende lawaai.

Zonder u was mijn leven leeg en saai.

Uw ingewanden behoren vol te zijn van ernst en leuterpraat,
gij zijt een ontmoetingsplaats voor mensen,
zij komen voor de lol of voor wijze raad.

Nimmer meer zal het in mij op komen u leég te wensen.

Van iemand die éénmaal de Dichtkunst beoefende,

Tineke Frowijn 6b

de kraspenbrakers

Ik ben een korkelkronk,
ik woon in een kleshonk.
Maar vandaag krekelt er iets want,
m'n gratkrat knarkt en flant.
M'n kneppel pept.
En de rospen rospelen,
terwijl m'n pinhoe sept.

De glank popt door de bomen,
de piegel zal wel komen!
Prek proezel,
prek proezel,
prek proezel!
Dat denk ik, maar wie ben ik?
Ik ben ook maar een woezel!

Helena Kroon (1b)

RIOOLJOURNALISTIEK

— of: o v e r B I L D e n P R I V É —

Begin oktober verscheen er een duitse pocket in de boekhandel, geschreven door Günter Walraff, een man die in de Bondsrepubliek al heel wat stof heeft doen opwaaien.

Deze journalist/schrijver heeft namelijk de gewoonte om onder een andere naam te gaan werken in (meestal grote) bedrijven in West-Duitsland, en vervolgens zijn ervaringen in het bedrijf op schrift te stellen.

Aangezien Walraff veelvuldig allerlei misstanden tijdens het werk tegenkwam en die ook onverbloemd publiceerde, namen vele concern-direkties zijn publikaties niet in dank af. Grote bedrijven waar Walraff sociale misstanden had aangetoond en beschreven probeerden soms door middel van gerechtelijke procedures openbaarmaking te verhinderen, om zo te voorkomen dat hun "vuile was" buiten zou komen te hangen.

Enkele van die "fabrieksreportages" zijn al in het nederlands vertaald, en onder meer verschenen in "Het gewone kapitalisme", een uitgave van van Gennep, Amsterdam.

In Walraff's nieuwste boek nu, zoals gezegd in oktober j.l. uitgekomen, beschrijft hij zijn ervaringen als journalist bij het duitse schandaalblad Bild-Zeitung. Dit blad is te vergelijken met het nederlandse Privé, dat echter een stuk onbenulliger en iets onschuldiger is.

Terwijl Privé zich meestal beperkt tot artikelen uit de glamoursfeer van de "sterren", richt de Bild-Zeitung zich vaker op de politiek, waarbij haar voorkeur voor de rechtse politieke partijen CDU/CSU niet of nauwelijks verhuld wordt.

In de Bild-Zeitung speelt men vaak in op de konservatieve aard van veel mensen, door alles wat maar naar "progressief" riekt als verdacht en zelfs gevaarlijk af te schilderen. Daarbij worden dikwijls feiten verdraaid en af en toe regelrechte leugens gepubliceerd, als dat zo uitkomt en er een "goed verhaal" van te maken valt.

Om dit alles aan te tonen en vervolgens aan de kaak te stellen zorgde Walraff ervoor bij Bild aangenomen te worden als journalist, onder de naam Hans Esser. In zijn nieuwe rol kreeg hij een groot aantal opdrachten van zijn chef te vervullen die hij uitvoerig te boek heeft gesteld.

Bij lezing daarvan vallen een aantal punten op:

Ten eerste is de houding van Bild t.o.v. hooggeplaatste personen in de maatschappij vaak kruiperig en slijmend. (Ter vergelijking: ook het

"blad" Privé, dat die naam eigenlijk niet verdient, geeft meermalen blijk van een overdreven, slijmerige houding tegenover personen die een functie met veel status bekleden).

Ten tweede valt op dat Bild niet schroomt feiten weg te laten of te verdraaien, als dat in haar kraam te pas komt.

Verder nog het niveau van het blad, te omschrijven als boulevard- of riooljournalistiek. Sensationele onderwerpen moeten liefst de hele krant vullen, met pakkende koppen in een schreeuwerige lay-out.

Alleen doet het ene onderwerp in onbemullingheid niet onder voor het andere, alweer 'n punt van overeenkomst met Privé.

Nu zul je je misschien afvragen waarom ik me zo druk maak om onbenullige bladen als Bild-Zeitung en Privé: Wie die troep wil lezen moet dat toch maar doen, geitebreiers zijn er altijd geweest en zullen er ook eeuwig blijven denk ik zo.

Het punt waarover ik me echter kan opwinden is de invloed die dergelijke bladen blijken te hebben (vergelijk hierbij óók de Telegraaf!): Je zult de lieden de kost moeten geven die klakkeloos de hen voorgeschotelde verhalen voor waar aannemen en als zodanig verder gaan verkondigen, met alle ellende vandien.

Vandaar dat deze poging van Günter Walraff om de verderfelijke effecten van Bild-Zeitung aan de kaak te stellen zeker aandacht verdient!

g.gast

Günter Walraff: "Der Aufmacher. Der Mann der bei Bild Hans Esser war".

N.B. Zeer binnenkort verschijnt de nederlandse vertaling ervan bij van

Gennep : Handig voor als je duits niet zo best is.

vereniging v. schoolgebruikers

In Bolwerk 2 staan twee artikelen die iets met elkaar te maken hebben.

Een daarvan was dat van Hans Lasschuit over een leerlingenraad.

Het ander was een oproep van de oudervereniging onder de kop:

"Ouders hebben een stem in het kapittel".

Verleden week ontvingen we een brief over "Meepraten bij de verbouwing".

Overall leeft blijkbaar de behoefte aan overleg, ogwel de noodzaak daarvan wordt ingezien

En dat is een verheugend verschijnsel.

Er werd en wordt op Pius X al aan overleg gedaan onder welke naam en in welke vorm dan ook. Echt doorgebroken is dat eigenlijk nooit.

Er is een mogelijke oorzaak die mij erg bezig houdt en waarover de rest van dit artikel gaat.

Van oudsher zijn er bij een school drie grote groepen betrokken: docenten, leerlingen en ouders. Lange tijd is de situatie zo geweest dat de docenten uitmaakten wat er gebeuren moest. Ouders stonden daarachter in de veronderstelling dat wat goed was voor de school, ook goed was voor de leerlingen.

De leerlingen hebben zich tegen deze situatie verzet. Eerst door spijbelen, niks doen, brutaal zijn, gevolgd door grotere spontane acties. Dan gaan de leerlingen groepen organiseren die hun belangen beter kunnen behartigen (groepen gevormd om belangen te behartigen, hebben als nadeel dat ze andermans belangen schaden).

Min of meer verontrust, maar ook vaak door eigen inzicht, zijn docenten onderling, en ouders en docenten zich gaan beraden om tot een betere situatie te geraken. Kernpunt van dit beraad was (is), dat mogen we veronderstellen, het belang van de leerling. Opmerkelijk is, dat bij alle overleg dat gevoerd wordt, een groep altijd aanwezig is, dat zijn de docenten. En beurtelings een groep van, ofwel ouders, ofwel leerlingen.

Resultaten van zulk overleg laten lang op zich wachten.

Als docenten, ouders en leerlingen nu eens gaan werken aan een vereniging van school-gebruikers.

Dan vormen zij een gemeenschap van drie grote groepen. Dan pas kan er sprake zijn van overleg, waardoor men tot een gezamenlijke doelstelling kan komen.

En pas als de doelstelling duidelijk is voor iedereen, kan men ook iedereen activeren.

J. Buiteman.

"UITLEG", WEEKBLAD VAN HET MINISTERIE VAN ONDERWIJS EN WETENSCHAPPEN
12 oktober 1977, 42e jrg., nr. 522

Geen extra vakantiedagen voor scholieren

In verschillende folders van reisbureaus e.d. wordt gesuggereerd dat schoolkinderen buiten de vastgestelde zomervakantie om nog een aantal extra dagen mogen verzuimen om bijvoorbeeld met de ouders naar de wintersport te gaan. Deze berichten zijn niet juist.

Minister dr. J. A. van Kemenade van onderwijs en wetenschappen wijst erop dat de Leerplichtwet van 1969 de schoolhoofden slechts de mogelijkheid biedt om schoolkinderen van 6 tot 16 jaar maximaal tien dagen extra verlof te geven, wanneer er sprake is van gewichtige redenen, en daaronder wordt niet de voorkeur voor een vakantie buiten de schoolvakanties gerekend. Schoolverzuim is volgens minister Van Kemenade een ernstige zaak waarvoor slechts wegens gewichtige redenen verlof verleend wordt. In het lager en voortgezet onderwijs wordt van de leerlingen verwacht, dat zij geen les- of praktijk-tijd verzuimen, die volgens het lesrooster gevolgd moet worden. Voor alle leerlingen valt deze eis af te leiden uit de diverse onderwijswetten.

Er zijn gevallen dat het belang dat de leerling onderwijs volgt, moet wijken voor belangen van hoger orde, die schoolverzuim meebrengen, bij voorbeeld ziekte, een gevaarlijke besmettelijke ziekte in het gezin, godsdienstplichten, jubilea in het gezin, de begrafenis van naaste familieleden, het huwelijk van een gezinslid. Als zulke gewichtige omstandigheden zich voordoen, kan het hoofd van de school verlof verlenen de lessen te verzuimen. Als hij aan één bepaalde leerling in één schooljaar meer dan tien dagen extra vrij wil geven, moet hij eerst toestemming hebben van de leerplichtambtenaar van de gemeente waarin de school gevestigd is.

Minister Van Kemenade vindt, dat schoolhoofden, die extra vrije dagen weigeren wanneer de enige reden voor die dagen een vakantie buiten de schoolvakanties om is, niet handelen uit onwil, maar op basis van algemeen aanvaarde wettelijk geregelde afspraken. De voorkeur voor een bepaalde vakantie, die niet te verenigen is met de gegeven onderwijssituatie, zal volgens hem in bijna alle gevallen niet worden aangemerkt als een gewichtige omstandigheid als bedoeld in artikel 11 onder f juncto artikel 14 van de Leerplichtwet 1969. (Red.)

goede academici zijn moeilijk te vinden

Goede academici zijn moeilijk te vinden. Tot die conclusie komt de redactie van het blad 'De Werkgever' van het Nederlands Christelijk Werkgeversverbond. Overheid en bedrijfsleven hebben ondanks het toenemend aantal afgestudeerden grote moeite met het aantrekken van de juiste mensen. Dat komt niet door een verhoging van de selectie-eisen, maar door een vermindering van de kwaliteit van het aanbod. Een vrij algemene klacht is dat het met de kwaliteit van sollicitatiebrieven vaak bedroevend gesteld is: taal- en stijffouten zijn een normaal verschijnsel aan het worden, aldus het blad.

Het bovenstaande kreeg ik midden in de proefwerkweek onder ogen. Ik moest nog zo'n 125 proefwerken nakijken en dacht bij mezelf: Laat ik de taalfouten ook eens aanstrepen. Dit was het resultaat:

hij heeft verdient
 hij verdiend
 daarmee wordt bedoelt
 omdat zij voorleeste
 dat betekend
 hij heeft gekent
 hij vergeld
 hij was enigskind
 hij werdt geboren
 hij beoefend
 het nageslag
 hij wilden
 hij krijgt
 ik vindt
 dit wordt verandert
 hij vondt
 ieder is te vrede
 de circel
 als ik dat leest
 hij vermoord
 goed word met goed vergeld
 een halfe dag
 de heilige pad
 leven is leiden
 armoe leiden
 3 maal per daags
 een vierkand gebouwdje
 godsdiends
 je moed dat doen
 u zij toen
 de koopwaarden
 de mistijke staat
 afgedwaalt
 alle elende
 meer dan ons
 de verafgoderij
 hij begrijpd het niet

de monik
 de beeltjes
 zij vaarde er goed bij
 hij vergeld
 hij veranderd
 hij is getrouwd
 hiermee word bedoelt
 iedereen heb leed
 het verbot
 bestreiden
 zei proberen iets te doen
 je volgd
 een onbezorgte jeugd
 wordt vermoordt
 men berijkt
 hij dood
 betaalt wordt
 een kruizing
 dat persoon
 telks
 het goede pat
 men verafgode hem
 de stad werd bedrijgt
 allerbij
 gepromofeerd
 de verscheining
 het vijandschap op de hals halen
 dit bestrijd men
 enkelt
 het goedde
 wordt beschouwt
 zein moeder
 hij word
 dat betekente
 dat betekend
 beterder
 hij word

Wat een geluk, dat je voorlopig nog geen sollicitatiebrieven hoeft te schrijven!

"EVEN TERUGSPOELEN, A.U.B."

door H. van HAASTERE

Kiezen geblazen was het 11 november jl. Op school draaide "The 39 steps" van Alfred Hitchcock, een zwart/wit film uit 1935 die reeds een keer per beeldbuis de huiskamer bereikt had. Tegelijkertijd was de mogelijkheid aanwezig om lui achterover, consumpties binnen bereik, misschien wel in kleur (to have or not to have a colour-set) Bert Haanstra's succes "Bij de beesten af" te aanschouwen. En dan nog voor niets en voor nop.

Uw reporter verkoos de eerstgenoemde mogelijkheid, teneinde de continuïteit van deze serie niet te doorbreken. En toen de (slechts) 87 min. achter de niet al te fors gebouwde rug waren, mocht hij met voldoening constateren dat hij van zijn besluit nagenoeg geen spijt had....

De naar een roman van John Buchan verfilmde thriller-comedie trok zoals te verwachten (zie boven) geen volle zaal. Het waren vooral mensen die óf het volle pond uit hun abonnement wilde slepen, óf thuis toch geen kleuren-televisie hadden. Volgt nu een verkorte weergave van de inhoud van de film.

Het begin van de film is vol consternatie. In de afgeladen Music-Hall wordt een schot gelost, waardoor een lichte paniek uitbreekt en iedereen de zaal uitwil. Er trad op dat moment een allesweter op, iemand die per dag een groot aantal feiten uit het hoofd leerde en op die manier zijn constante voorraad kennis gestadig uitbreidde. met elkaar in aanraking

Door al deze opwindingen komen twee toeschouwers, Richard Hannay (Robert Donat), een Canadese zakenman, pas in London aangekomen, en een meisje (Lucie Mann heim) dat, geheel overstuurd, hem vraagt haar mee naar zijn huis te nemen. Daar aangekomen onthult zij internationale spionne te zijn, op weg om een misdadigersbende te ontmaskeren die zeer geheime documenten uit Engeland wil smokkelen. Zij wordt de volgende ochtend in het huis met een mes omgebracht, zodat Hannay nu in de last geraakt. Met de geringe informatie die hij nog onthouden heeft neemt hij de taak van de spionne over. Hij wordt echter constant voor de voeten gelopen door de politie, die hem verdenkt van de moord op de jongedame bij hem thuis.

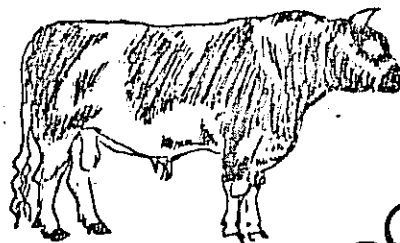
Wederom zitten er dus twee lijnen in het verhaal, de vlucht en de opsporing. Zij zorgen ervoor dat de meer dan veertig jaar oude film het niet toelaat de aandacht te verslappen. De vele ontwikkelingen zijn nu dan ook eens wél het aankijken waard, maar toch te talrijk om hier stuk voor stuk uit de doeken te doen.

De film eindigt waar zij begonnen is, nl. in de East-End Music-Hall. Tot op het moment dat Hannay de zaal waar de allesweter optrad wederom betreedt (eigenlijk niet mooi trad...tread), is de grote vraag hoe de bende de informatie het land uit zal krijgen. Er wordt niets vermist van de betreffende stukken en van fotokopiën of micro-film heeft men in die tijd nog niet gehoord. Hannays lamp gaat echter branden als hij dezelfde artiest weer ziet optreden met dezelfde act. U heeft het misschien al in de gaten, maar de clou is dus dat de informatie door de artiest uit het hoofd geleerd wordt en zo het land uitgesmokkeld wordt. Per mensenhoofd zozegd. Dat waren nog eens tijden.

Zeker, de kwaliteit van de door het C.K.C. vertoonde speelfilms is in opgaande lijn, hoewel de omvang van de laatste film erg gering was (87 min.). Werd vorige week vrijdag de zeer bekende Bond-film "FROM RUSSIA WITH LOVE" gedraaid, in de volgende BOLWERK kunt U ook een recensie verwachten van de griezelfilm "DRACULA" die vrijdag 13 Januari zijn opwachting maakt. Dat belooft trouwens ook wat: een griezelfilm op VRIJDAG DE DERTIENDE!!

ouwe koek en

koeien

OPTEWEL EEN KRITISCHE

BESCHOUWING VAN DE VORIGE

BOLWERK

DOOR HANS VAN HAASTERE

Alhoewel ik BOLWERK 2 enkele malen gelezen of doorgekeken had, kon ik steeds weer niet de moed opbrengen om aan het artikel van dhr. Wessendorf te beginnen. Het besloeg zes pagina's -1/5 deel van de hele BOLWERK- en zag er op het eerste gezicht uit als een "zwaar op de maag liggend" stuk. Dat bleek het ook te zijn, althans voor mij. Het is inderdaad, zoals dhr. Wessendorf zelf al laat merken, qua gehalte te vergelijken met de door dhr. Baart gepubliceerde (haast oneindige) artikelenreeks "De ontwikkeling van ons geldstelsel", hetgeen indertijd een kleine acht+20 pagina's besloeg, verdeeld over 9 nummers van BOLWERK (één schooljaar). Ook toen vroeg ik mij af wie nu werkelijk deze serie, die uit wetenschappelijk oogpunt gezien waarschijnlijk zeer de moeite waard was, op de voet volgde(n). Het rekord nauwelijks gelezen bladzijden per artikel wordt nu door dhr. Wessendorf benaderd met eenentwintig. Welnu, kan men zeggen, baat het niet, dan schaadt het niet! Zo is het, en ik wil dan ook niet beweren dat voorgenoemde artikelen onder geen beding geplaatst hadden moeten worden. Maar ik waag te betwijfelen of degenen die ermee gebaat zijn op meer dan twee handen, misschien wel één, te tellen zijn.

Wij bladeren door, langs de meest standvastige (samen met INFORMATIE) BOLWERK-rubriek aller tijden, nl. "Vanuit de (kruiden)tuin", en belanden via "Dekanologia" bij "Oriëntatiedagen". Kleine verslagjes van brugklassers over wat ze in Santpoort uitgevoerd hadden. En dat was heel wat. Allemaal erg leuk geschreven, vooral het stukje van Ilse van der Velden, maar dat is mijn mening. Daarmee vergeleken werd er weinig geschreven over de werkweek van 4 Havo! Afgezien van "Een onvergetelijke week" door P.G. uit 4k bleek niemand zich meer iets van die onvergetelijke week te kunnen herinneren...

Belanden wij vervolgens bij "Leerlingenraad" door Hans Lasschuit die "namens de initiatiefnemers" de deur vast op een kier zet. Persoonlijk zie ik die leerlingenraad helemaal niet zitten. Zolang de school bestaat wordt er geloof ik al over gezeurd, maar er is nog nimmer iets blijvend tot stand gekomen. En dat zal nu ook wel niet gebeuren, denk ik.

Stuiten wij op "Bij elkaar gelezen..." over het "taktvol kunnen optreden" van de Amsterdamse Politie. "Bovenstaande klacht is er één uit een bloemlezing van twaalf, te vinden in de publikatie "Politieoptreden Amsterdam - bloemlezing uit de klachten en een overzicht der werkzaamheden". Het hele rapport is voor drie piek te koop. Ik denk dat dhr. Gast hiermee mensen de weg wil wijzen die klachten hebben over zo'n optreden. Toch? Anders zou ik het niet (willen) weten. Het is nu alleen nog wachten op een klachtenburo voor de politie, ik bedoel dus waar de politie kan klagen. Dat ze bij arrestaties soms beschoten worden of zo. Ik denk in dit verband aan een drie maanden geleden door de VPRO uitgezonden documentaire over de politie van Los Angeles (USA). Aan het eind hoorde men tijdens de titelrol de stem van een politieman: "Progressieve politiemensen? Nee, ik denk niet dat die bestaan. Mensen die voor afschaffing van de doodstraf zijn. Als die een jaar actief bij de politie gewerkt hadden zouden ze zeggen: Wat! We willen geen cellen, we willen gas-kamers!!" (We don't want no jail, we want gas-chambers!!). Hieruit blijkt maar weer wat het uitmaakt aan welke kant van de streep je staat.

Wij slaan enkele dingen over (ruimtegebrek) en zien E.V.G. strotklep (waarschijnlijk eenmalig) toeslaan op pagina 22 en ik meen dat eenmalige te moeten betreuren. Helemaal orgineel is het taaltje natuurlijk niet (Koot!),

maar inhoud en opzet deden voor mij de balans positief uitslaan.

Bij "The new clothes of the king" kwamen bij mij twee vragen op:

1. Is het stukje parodiërend bedoeld t.o.v. dat van Yvon L.?
2. Zo niet, is Karlien zelf op dit idee gekomen?

Want had ze het een jaar eerder verzonnen had ik er nog om kunnen lachen en anderen misschien ook. Nu was het effect nulkommanul.

"en die leraren dan?" vond ik niet zo leuk als "Spespatriae" uit BOLWERK 1. Afgezien nog van het feit dat dhr. Bianchi hiermee insinueert dat op leraressen helemaal niets aan te merken is. Verbiedt zijn hoffelijkheid hem dit, of krijgen de dames in dit (of een volgend) nummer een beurt?

"Verbouwingsplannen" iets voor mensen die wat over hebben voor de volgende leerlingengeneratie, want het zal voorlopig wel bij plannen blijven.

Wel, als laatste mochten wij van de oudervereniging vernemen dat onze ouders ook een vinger in de pap hebben maar dan wat minder plat.

Grote afwezig was voor mij het verslag van de grote SAMSAM-bijeenkomst. Hoe staat het nu met onze kleine SCOS-telg? Ik ben benieuwd.

wederomdehartlijkegroetenenz.

JJAVH 201177

vrijheid

Vorig schooljaar heb ik jullie aandacht gevestigd op een Amerikaanse gevangene, Eddie Sanchez. Deze man zit al zijn hele leven in pleeghuizen, staatsinrichtingen en gevangenissen.

Dit om het simpele feit dat hij zich niet aan wil passen aan het systeem waarin hij gezet is.

Ik hoop dat het geval "Eddie Sanchez" jullie aangesproken heeft en aan het denken heeft gezet. Dit komt meer voor in Amerika.

Maar ook in Nederland schijnt de atmosfeer niet meer zo fris te zijn wat betreft de kinderopvang, getuige onderstaan artikel uit de Volkskrant van 8 dec. jl..

Jean-Paul Courtens

Inrichting

De Belangenvereniging Minderjarigen(BM), die opkomt voor de rechten van jongeren in kindertehuizen, gaat begin volgend jaar een zwartboek uitgeven over de Rijksinrichtingen in de kinderbescherming. Daar zitten onder meer de strafrechtelijk geplaatste jongeren. Al jaren is de BM bezig toegang in deze tehuizen te krijgen om de collectieve belangen van de pupillen daar te kunnen behartigen. Hoewel de Tweede Kamer vorig jaar een voor de BM positieve motie aannam, heeft het ministerie van Justitie nog steeds geen toestemming gegeven.

In het zwartboek zullen ook interviews staan met de pupillen die in de Rijksinrichtingen zitten. Dit weekeinde heeft de BM zo'n interview op de band gezet met een vijftienjarige jongen, die tegen zijn zin in een Rijksinrichting zit. Hij is dit weekeinde gevlucht en ondergedoken. De jongen, die we André zullen noemen, heeft een hersenbeschadiging opgelopen bij een ongeluk. In dezelfde periode gingen zijn ouders scheiden.

Op initiatief van de moeder kwam André in een internaat omdat hij op school niet mee kon komen. Daarna

volgde een observatietehuis, waar men nagaat wat de beste oplossing voor de toekomst van een pupil is. Op grond van de rapporten besloot de kinderrechtter, die samen met de vader toeziennd voogd is, zelfstandig de jongen in een Rijksinrichting te plaatsen, omdat hij daar het beste onderwijs zou genieten. André heeft geen „crimineel" verleden, wat zo veel wil zeggen dat hij nooit met de politie in aanraking is geweest. De meesten van zijn groepsgenoten zijn dat wel.

Zijn verslag van het leven in een Rijksinrichting komt beklemmend alle-daags over. André is niet bijzonder lastig, niet bijzonder geïnteresseerd, hij zit er maar en doet wat er van hem verwacht wordt, meestal.

Zoals gezegd, hij zit er om te leren. Hij krijgt onderwijs, maar niet van een onderwijzer. Van twaalf tot half een doet een groepsleider — André noemt ze bewakers — „een beetje rekenen, een beetje taal, de rest van de dag werkt André in de tuin. Voor acht gulden vijftig per week. „En daar werk je je kapot voor." Om half zes 's avonds is het eten. „Dat is soms eert beetje vies. Het is altijd te weinig. Een

pannetje maar. Als je er wat van zegt, zegt de groepsleider: „Het is wel goed."

Als André zich onterecht behandeld voelt, en hij loopt weg van het werk, zegt de groepsleider: „Ga jij maar even naar kamer 11 wat uitrusten." André: „De muren zijn er helemaal wit, er zitten tralies voor de ramen, de deur zit op slot, je kan er niet uit, er is geen bel, je kan niet om hulp roepen."

Slaan ze? „Ja, mij ook." André's moeder was er een keer getuige van. „Ik ging eens met hem uit eten, maar hij wilde niets, zelfs niet met een fruitautomaat spelen. Ik kreeg er uit dat ze hem weer hadden uitgescholden, en dat kan hij niet hebben. Toen zijn we teruggegaan. André wilde die jongen die hem uitgescholden had te lijf gaan. Ik wist het te voorkomen. De groepsleider kwam erbij en zei: „We moeten hem even aanpakken." Hij kneep zijn slagader in zijn nek dicht en André bleef vijf minuten bewusteloos op de grond liggen. Toen hij bijkwam had hij bloeddoorlopen ogen. De groepsleider zei: „Dat komt door de spanning."

André heeft geen crimineel verleden. Hij kwam om te leren.

Kennismaking met de praktijk via „Op Verkenning” (in de paasvacantie)

Evenals vorige jaren wordt aan leerlingen van de voorlaatste klassen van het vwo, havo en mbo de gelegenheid geboden achter de schermen van een bedrijf of instelling te kijken.

Een geweldige kans om te weten te komen wat het voor mensen betekent ingeschakeld te zijn in het arbeidsproces. In een vakantiecursus kun je je oriënteren, niet alleen in algemene zin over een bedrijf of instelling, maar ook over interessante en leerzame onderwerpen, die aansluiten bij je vakkenpakket.

Door het ontvangende bedrijf of de instelling wordt ook de gelegenheid geboden in te gaan op de verschillende beroepsmogelijkheden, niet zozeer bij het bedrijf of de instelling zelf, maar meer algemeen in de branche waaronder het bedrijf ressorteert, of in het arbeidsterrein van de instelling.

Procedure

— „Op Verkenning” bestaat uit een lijst van cursusmogelijkheden en een toelichting op iedere cursus apart. Is de belangstelling meer gericht op een bepaalde branche dan is de lijst in „Op Verkenning” een leidraad bij het kiezen van de cursussen. Alvorens voor een cursus in te schrijven, raden we je aan de omschrijving van de cursussen goed te lezen.

— Inschrijfformulieren zijn verkrijgbaar bij de schooldekaan en dienen daarna weer bij hem ingeleverd te worden. De schooldekaan bundelt de aanmeldingen en zendt deze, vergezeld van een verzamellijst in duplo, op aan het CBO. Wil je er vooral voor zorgen dat de formulieren goed ingevuld worden?

— Bericht van plaatsing zal aan de schooldekaan bekend worden gemaakt. De vakantiecursusleiders van de ondernemingen en instellingen zullen je, als je geplaatst bent, persoonlijk bericht zenden.

Kosten

— „Op Verkenning” is gratis.

— De kosten voor verzekering en administratie bedragen f 25,— per deelnemer.

Tijdig vóór de aanvang van de cursussen ontvangt de schooldekaan van het CBO een exemplaar van de door hem ingezonden verzamellijst terug. Hierop staat aangegeven welke leerlingen zijn geplaatst. Het nummer geeft aan bij welke cursus dit is. Op deze lijst wordt tevens het verschuldigde bedrag aangegeven. Het totaal-bedrag wordt per school betaald en dient uiterlijk op 25 maart 1978 in het bezit te zijn van het CBO door middel van storting of overschrijving op girorekening no. 2570.

aansprakelijkheid f 250.000,—

e. kosten van geneeskundige behandeling, ook in geval van ziekte f 3.000,—

Noch het CBO, noch ondernemingen en instellingen die aan de vakantiecursussen medewerken, kunnen in enig opzicht aansprakelijk worden gesteld voor wanorde, verlies, schade of persoonlijk letsel, van welke aard en hoe ook ontstaan, ook niet in geval van nalatigheid of opzet van hun ondergeschikten.

Verzekering

Het CBO zal een ongevalverzekering sluiten voor alle deelnemers. De verzekering zal van kracht zijn gedurende de dagen waarop de leerlingen aan de cursussen deelnemen. Per persoon gelden de volgende verzekerde bedragen:

a. overlijden f 10.000,—
b. blijvende invaliditeit f 60.000,—
c. s.o.s.-verzekering f 2.000,—
d. wettelijke

de jassenparade

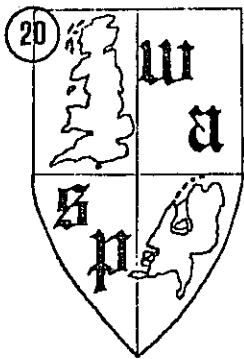
Zie ginds gaan de jassen
de klassen weer uit.
Je krijgt ze weer terug
als de school 's middags sluit
Hoe stinkt Clemens' kamer
van negen tot vier.
De stank is onbeschrijfelijk
maar 't doet ons plezier.

Na twee weken stinken
is Clemens het zat.
Hij ziet ook steeds witter
hoe vervelend is dat.
Hij trilt met z'n handen
zijn koontjes zijn nat.
Hij wou dat hij die regel
nooit ingesteld had.

De derde week gaat hij
poepziek naar zijn nest.
Hij heeft aan die kleren
zo vrees'lijk de pest.
Zo gaat het langer
roept hij nu ook uit.
Ik of de jassen
wie moet er nu uit.

De jassen die blijven
in z'n kamer op 'n stang
En clemens die zit nu
met zijn tafel op de gang.
Hij kijkt nu weer vrolijk
en lacht eindlijk weer.
Misschien is 't wel een lesje
voor de volgende keer.

José Macke 51

edited by: Drs J. Kuurman

MIKE DONALD 1977

Een imposante aanblik gaven de vele tweewielers woensdagavond 30 november op onze geliefde cour. Folk-zanger Mike Donald trad op, en wat was er nog op televisie om voor thuis te blijven?

Genadeloos vermoordde Mark B. met zijn lichtkanon mijn pas opgekomen nekhaartjes. Ik maakte een babbeltje met de ster van de avond, Mike D., dus. Allereerst heb ik hem niet gevraagd hoe oud hij was, of hij getrouwd was, veel dronk, van blond/donker/rood haar hield, welke krant hij las enz. enz. Sorry Anne-Marie. Ik schatte hem tussen twee en zevenendertig.

Wel kwam ik te weten dat hij op het ogenblik een tour maakt bestaande uit veertig optredens, min of meer georganiseerd door W.A.S.P. (Werkwinkel Amsterdamse School Pers). Geboren en nog steeds wonende in een dorp bij Yorkshire (ten N.O. van Leeds, in het midden van Engeland). Voor de kost treed hij in die omgeving het gehele jaar op voor Amerikaanse toeristen. Een echte prof. En nu lees ik in het programma dat we die avond kregen, programma-blad zogezegd, dat hij vroeger bij een schoolboeken-uitgeverij werkte en daar de zaken voor Noord-Engeland regelde. Maar goed, hij vindt het fijn zo, komt veel leuke mensen tegen en verdient nog een aardig centje ook. Naar slechte ervaringen ben ik hem vergeten te vragen.

Ik vertelde hem dat ik vond dat hij niet met veel accent sprak en zong, en vroeg gelijk of er in de contreien van Yorkshire nog met een zwaar accent gesproken werd. Hij zei dat dat niet meer het geval was, maar maakte ook duidelijk dat hij het accent zo vaak achterwege moest laten om te worden begrepen/verstaan, dat hij bij voorbaat maar wat gas terugnam. Persoonlijk hoor ik liever Schots of Iers waar ik de helft van versta, dan onberispelijk Engels. Een gevoelskwestie is dat echter.

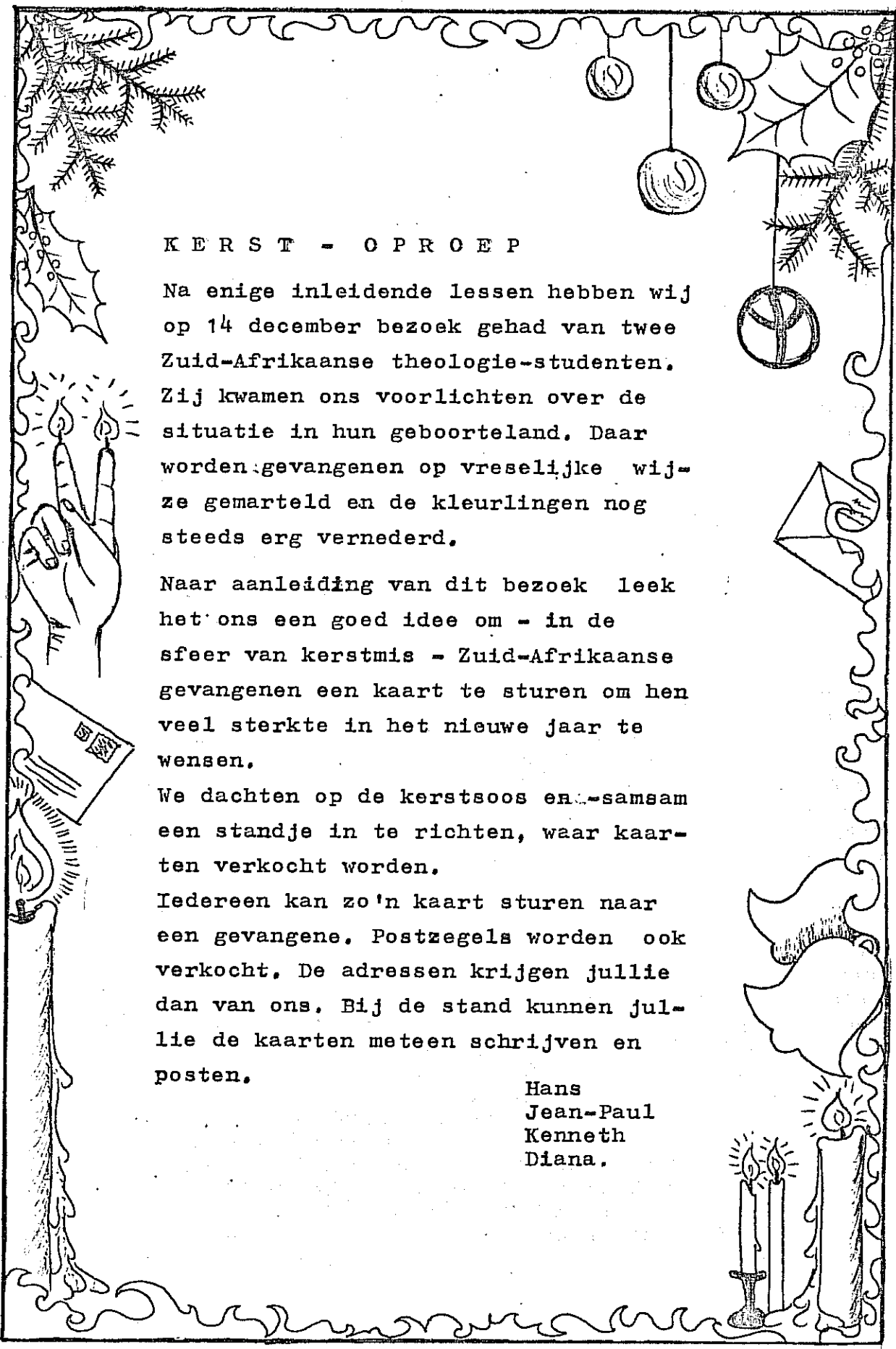
Vervolgens nog wat koetjes en kalfjes. Hij had teveel bagagegewicht in het vliegtuig. Stakingen: volgens Mr. Donald zal de volgende grote staking in Engeland die van de energiebedrijven zijn. In dit verband haalde ik in m'n zenuwen (nou ja...) de woorden firing-squad (vuurpeloton) en fire-brigade (brandweer) ietwat door elkaar. Dat was voor de zanger dan waarschijnlijk weer een van zijn 'leuke ervaringen'. "A bloody blunder", zou dhr. van Rijn zeggen. Edoch, ruitertlijk toegegeven, nietwaar (weer een weddenschap gewonnen...)?

Het optreden vond ik wel geslaagd. De man was door de wol geverfd, weinig op de uitvoering aan te merken. De echte folk-nummers die hij zong (jammer genoeg, zoals te voorspellen viel, vroeg er tóch weer iemand om Streets of London) stamden uit de periode van de Industriële Revolutie en zoals bekend was het voor de gewone man in die tijd geen pretje. Toch zong hij geen echte blues, maar folk. Meezingen en -klappen geblazen was het dus. Vrolijkheid kent geen tijd en gezelligheid ook niet. Twee pauzes boden gelegenheid om de gloeiende stembanden te laven. Drie setjes, elk van ongeveer 35 minuten schat ik nu. Toen vond 'tonights guest' het welletjes en liet zich slechts één maal terugroepen. Waarna Joop J. en ik nog maar eventjes afzakten in de Vries, aangezien Williams dicht was wegens ziekte (ongehoord!).

Om het geijkt uit te drukken: het geheel was zeker geslaagd te noemen en voor herhaling vatbaar. Met dank aan de Engelse sectie, die, nu ik er nog eens over denk, echter niet in zijn geheel aanwezig was. Hulde eveneens aan Herre en Mark B. (geen broers) voor de zeer speciale (...) lichteffecten.

031277 JJAVH

P.S. Misschien heeft D.v.d.B. (alias H.L.) ook opgemerkt, voor zover hij op het moment last had van muzikaal gehoor, dat van twee nummers de openingsaccoorden identiek waren aan die van "Summer" - Pink Floyd (Atom Heart Mother).

K E R S T - O P R O E P

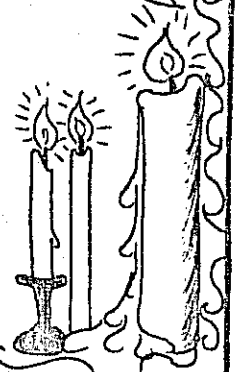
Na enige inleidende lessen hebben wij op 14 december bezoek gehad van twee Zuid-Afrikaanse theologie-studenten. Zij kwamen ons voorlichten over de situatie in hun geboorteland. Daar worden gevangenen op vreselijke wijze gemarteld en de kleurlingen nog steeds erg vernederd.

Naar aanleiding van dit bezoek leek het ons een goed idee om - in de sfeer van kerstmis - Zuid-Afrikaanse gevangenen een kaart te sturen om hen veel sterkte in het nieuwe jaar te wensen.

We dachten op de kerstsoos en -samsam een standje in te richten, waar kaarten verkocht worden.

Iedereen kan zo'n kaart sturen naar een gevangene. Postzegels worden ook verkocht. De adressen krijgen jullie dan van ons. Bij de stand kunnen jullie de kaarten meteen schrijven en posten.

Hans
Jean-Paul
Kenneth
Diana.

OPDRACHT: FOTOGRAFEER BOS

Donderdag 20 oktober om 10 uur werd het verzamelsein geblazen. Iedereen die aangekondigd had mee te gaan was er gelukkig zodat er niet bezorgd gebeld hoefde te worden of er ongelukken of zoiets van dien aard gebeurd waren.

Na een kaartje gekocht te hebben stevende wij op het perron aan. Daar ontstond wat onenigheid over het feit of we wel het goede perron gekozen hadden daar het bord een trein aankondigde die min of meer de tegenovergestelde richting opging. Affijn, na een tijdje gewacht te hebben kwam uiteindelijk toch de goede trein en we stapten in.

De mensen die al in de trein zaten keken met wat angstige ogen naar de vele combitassen en de (loodzware) aluminium koffer van René Kempes, wat wij vreemd vonden gezien wij toch geen gelijkenis vertoonden met een zekere bevolkingsgroep in Nederland, maar ja!

Nu vraagt de overigens zeer geachte lezer zich natuurlijk af wat dit groepje zo fantastisch vroeg (om 8 uur opgestaan en dat in de herfstvakantie) en gedisciplineerd (nou ja?!) in de trein deed.

Dat zal ik u vertellen. De fotoclub, o.l.v. T. de Vroomen René Kempes, Tony Pouw en Mathieu de Jong (nieuwe leden zijn trouwens nog steeds welkom), had een gezellig en vooral leerzaam dagje georganiseerd in de vorm van een wandeling in en om Overveen. Het was daarbij de bedoeling dat alle informatie die theoretisch zo vaak op de bekende fotoclubavonden besproken was daadwerkelijk in praktijk gebracht werd, gecombineerd met een aantal gezellige uurtjes. Zo gebeurde het dus dat we in Overveen uit de trein rolden en vol goede moed de wandeling naar landgoed Elswout aanvaardden; een wandeling waarvan niet iedereen de lengte op prijs stelde maar dat is bijzaak.

Bij het landgoed aangekomen bleken er twee wandelingen te bestaan. De één sneed een stuk af, was dus wat kort en deed ons besluiten de tweede, de lange te kiezen. Eerst de groep in tweeën gesplitst en daarna vertrokken. Er werd veel gekletst en gekeuveld, er werd gefotografeerd. Dat werd onze scheikunde maestro te veel. Hij plofte op een bankje neer en beval: "Nu fotograferen!" Tja, wat doe je dan, je pakt je camera, gaat wat professioneel staan doen met de lichtmeters, diafragma's en sluitertijden en probeert dan wat leuke plaatjes te pakken te krijgen, die u spoedig te zien zult krijgen in de vorm van foto van de maand, dan wel op de beroemde fototentoonstelling.

Na landgoed Elswout rondgelopen te hebben picknickten we daar en begaven ons vervolgens al weer te voet naar Middenduin, een kilometer verderop. Daar hebben we dus weer wat rondgelopen en als we weer uit de rimboe in de bewoonde wereld teruggekeerd zijn, blijkt het al tegen vieren te lopen en moest er maar eens een punt achter een deel van de dag gezet worden.

Op ons gemak begonnen we dus aan de terugtocht naar het station. Een aantal, waaronder ondergetekende probeerde d.m.v. liften terug naar Amsterdam te komen. Of we er nu zo afschrikwekkend uitzagen of dat het een stelletje sachrijnige automobilisten waren, ik weet het niet maar niemand nam ons mee. Gevolg was wel dat we de trein die we moesten hebben, waar dus ook het grootste deel van de groep in zat vlak voor onze neus wegreed. Dat werd dus een half uur wachten.

Terug op Sloterdijk ging een stel naar huis terwijl de rest ging chinezen. Het was bijelkaar een leuko dag geweest en naar mijn mening best de moeite waard nog eens te herhalen.

Met dank aan de fotoclub (en Multatuli)

Thijs Doorenbosch (5e)

VERWEYTJES

Een eiersnijder uit het plaatsje Buren
 Lag naar gekookte eieren te turen
 Hij riep ernstig ontsteld:
 "Wanneer wordt er gepeld?
 of gaat dat nog dagen duren?"

Een panharing in het zuur uit Made
 Sloeg een zure haring gade
 En zei: "Kijk toch niet zo raar
 Want het scheelde maar een haar
 Of je was - net als ik - éérst gebraden!"

Een blikopener uit Hindelopen
 Kreeg geen enkel blik meer open
 Hij werd toen vervangen
 Waarna hij zich heeft verhangen,
 Hetgeen hij toen met de dood moest bekopen.

Een fluitketel uit Grevenbicht
 Viel het fluiten erg licht.
 Hij floot dag in dag uit
 Zowel mét als zónder tuit.
 't Was géén gehoor en geen gezicht.

AAN ALLE LEERLINGEN VAN DE EERSTE, TWEEDE EN DERDE KLASSEN

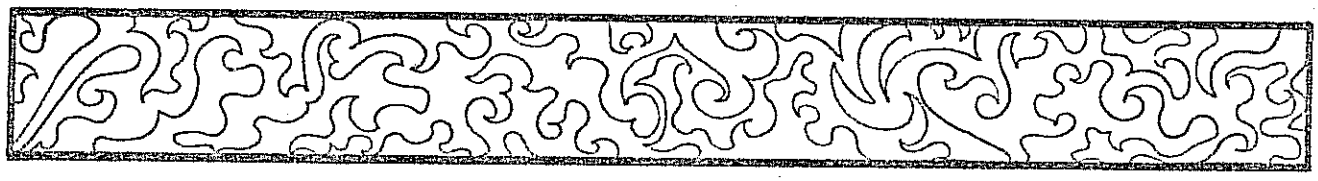
Vrijdag 23 december aanstaande is er voor jullie een Kerst-Sam-Sam. Deze zal om half twee beginnen in de kapel.

Je kunt, zoals altijd, spelletjes doen.

Andere activiteiten:

- kerstkaarten maken plus nieuwjaarsgedichten
- toneel
- zingen o.l.v. de heer Tel
- breiwedstrijd
- Ierse muziek o.l.v. de heer Hoving
- competitie gezelschapsspelen (mens erger je niet)
- enzovoort.

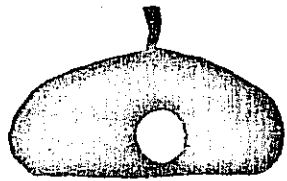
Iedereen is van harte welkom !

24
Wave
Praet

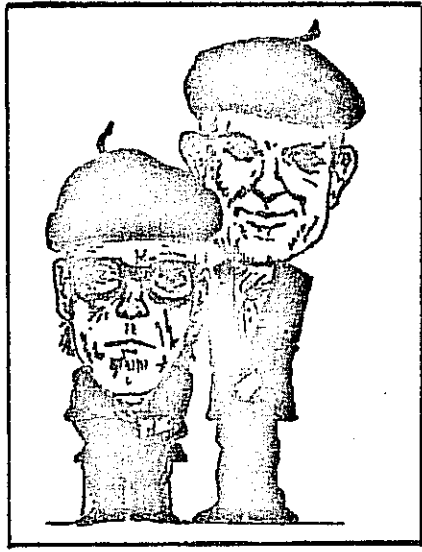
Alleen Door Invervalste

Simplistien

Het ware verhaal achter

DE ALPINOPET

Geachte Dames, Heren ook !

B: HOERA! Tot ons groot genoeg kunnen wij U mededelen, dat het Simpl. Verbond er uiteindelijk toch in geslaagd is, beslag te leggen op een enkel paar pagina's in Bolwerk, waar dit er dus één van is.

K: Tja, hoewatwaarwanneerenwaarom gaat het Simplistische Verbond zich bedrijvigen in de nukomende vervolgsérie, die wij zullen gaan vervolgen doen.

B: Nouhou, da's geen simpele vraag, maar laat ik het toch kort houden; dat Simpl. Verbond roept alle Simplisten op om het simplisme doorbraak te laten vinden.

K: (tussendoor) Wij, van het Simpl. Verbond II zullen ons moeten beperken tot deze school.

B: Wij zijn voor het gerief maar bego.....

K: Mag ik even hr. Bie ? B: Noueh, vooruit dan, spreek maar van wal !

K: Ik wil dan nog even dit kwijt, dat het Simpl. Verbond als thema voor hun Cyclus heeft gekozen voor "COMMUNICATIE".

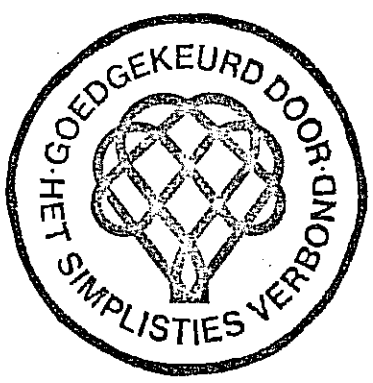
Ter afmaaksel van deze inleidende inleiding rest ons alleen nog dit te doen zeggen: Tot ziens Dames en Heren ook, wanneer er de volgende keer weer een deel van de cyclus van Uw Simpl. Verbond zal zijn !

Maar weest U in de tussentijd tikkeltjes voorzichtig met de gladde wegen, en vooral met gladde mannen.

B: Want er wordt gestoont, maar de meeste zand komt in úw ogen terecht.....

Koot & Bie

En vergeet vooral onze lijfspreuk niet:
LEEF MET VLAG EN WIMPEL, MAAR,
HOU HET SIMPEL !!

exclusief

Communicatie Cyclus Deel I

Koot en Bie

- K: Zal ik heer Bie? B: Graag!
- K: Welkom op de kant van de voorzijde van het eerste deel van onze Cyclus, dus als U momenteel niet dit ziet, dit..., dit..., maar anderzinds, moet U ons even omslaan.
- B: Zoals reeds gezegd, koos het Simpl. Verbond voor 't thema "COMMUNICATIE".
- K: Dit had ook vermeld moeten waard worden op de voorpagina van Bolwerk, maar door een communicatiekink tussen en weer het Simpl. Verbond en de redactie, staat het op de achterkant eveneens niet!
- B: Ja, wat is dat nu eigenlijk, communicatie?
- K: Goeie vraag!
- B: Ja, 'ns even kijken....afdruippunt...avondappel...bloedmeel...basvetterij...bunzinghaar...ja! hier, ja, in van Dalens Grootwoordeboek der Nederlandse Taal... K: Aha B: Staat er achter communicatie.... K: Ja
- B: Een haakje, dan staat er nog een keer communicatie, maar dan met twee k's Dan weer een haakje, maar weer andersom, weer een haakje, die ook weer andersom staat, dan ja, een soort pijltje, dat begint in een punt dan rechts naar boven of zo, naar beneden uitlopend en daar achter staat vr. punt weer een haakje andersom, komma V. punt haakje streepje S punt haakje punt..eh..mededeling, kennisgeving van geboorte, verloving, huweli of ander familiegebeuren.
- K: Trouwen of zo.
- B: Puntkomma haakje streep dubbelepunt Verkeersgemeenschap.
- K: Communicatie betekent verkeersgemeenschap, heer Bie?
- B: Eh..verkeersgemeenschap heer Kooten. Een stoomboot voorziet in communicatie tussen die beide plaatsen dubbelepunt in communicatie staan met puntkomma streepje.
- K: Fijns, maar er staat dus niet bij dat communicatie ook gewoon communicatie is.
- B: Nee..nee, volgens van Dalen betekend communicatie niet communicatie als zodanig
- K: Nou, dan zitten we mutate mutante al meteen in de problematiek dat veel communicatie communicatie wordt genoemd die eigenlijk geen communicatie is! Maar voordat wij nu in de diepe gaan met U beveelt U misschien toch wel verstandig aan teneinde Uw kostbare ogen even te testen.
- B: Dit is dus stereovisie, maar eigenlijk wordt allen monovisie goedgekeurd door het Simpl. Verb. Om over multivisie maar te zwijgen! Hè, kende de jonge Rembrandt stereovisie? K: Ach welnee! B: Groeide de kleine Vermeer op met twee visies? K: Niet in het minst! B: Draagt U het aantal ogen, lenzen en brillen bij tot de schoonheid en duidelijkheid van al het zichtbare? K: Niet in de minste plaats! B: Dank U wel.
- K: Dit is een stoomboot:

TUUT-TUUT

De stoomboot heeft verkeersgemeenschap, hij communiceert dus tussen twee plaatsen heen en weer.. maar als U onze stoomboot van links naar rechts ziet varen is er iets uit de haak met Uw ogen.

B: Hij hoort recht door het papier te stomen, dus zó:

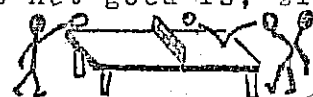
TUHUUT

K: En dit...is een tenniswedstrijd!

Ziet U de bal van links naar rechts geslagen gaan, dan moet één kanaal even dempen of hetzij één oog verwijderen. Als het goed is, ziet U dit:

B: Welnu, de volgende keer kunt U weer genieten van het tweede deel van de Cyclus!

...rdt vervolg

H E T G A A T N I E T B E S T M E T O N Z E E C O N O M I E .

Want
 de bananenhandelaar is de pisang en de tabakshandelaar
 de sigaar, de bakker verdient geen droog brood meer
 en de herenmode is de das omgedaan, menige timmerman
 heeft het bijltje erbij neergelegd, terwijl de kousen-
 fabrieken er geen gat meer in zien.

De horlogemakers zouden de tijd willen terugzetten en
 de confectie-industrie moet er een mouw aan passen; de
 tuinders heeft men knollen voor citroenen verkocht.
 De binnenschippers zijn aan lager wal geraakt en de
 chauffeurs zijn de macht over het stuur kwijt, omdat
 de wegen aan de belastingdruk bezweken zijn.

De wielrenners weten niet meer rond te komen, de
 beroepsscheidsrechters vinden er geen bal meer aan en
 de badmeesters kunnen het hoofd niet meer boven water
 houden. De bierbrouwers moeten uit een ander vaatje
 tappen en voor de bioscopen valt het doek. De kwekers
 zitten op zwart zaad, de schoorsteenvegers komen op
 straat te staan en de stratenmakers kunnen wel op het
 dak gaan zitten.

De N.S. is het spoor bijster, de luchtvaartmaatschap-
 pijen vliegen in de lucht en dat terwijl de caféhouders
 het zat zijn. Ondanks de hoge prijzen kunnen de
 aardappelboeren het niet meer rooien, de slager ziet
 er geen been meer in, de schoenmaker lapt het aan zijn
 laars, de slijterijen gaan op de fles, de vissers
 vangen bot en de gasfitters leggen het loodje.

Alleen de wapenindustrie ziet er nog steeds een schot
 in. Een kwart van de bevolking doet aan stuivertje
 wisselen of heeft dubbele baantjes, want de gulden
 is geen cent meer waard. Je moet wel een uil zijn
 wanneer je dat geen cent kan schelen.

Hans Walstra en José Macke (51)

OPSTAND

Ogen staan geschreven
peder zware pyramiden
teken nog van leven
in slavernij door bouwlieden
aan farao gegeven

De razerij die lang voorspeld
door een profeet
het kwaad vergeldt
dat godheid heet
voor wie geen leven telt

Ogen wachten op die dagen
dat farao's gelaat
in praal van sarcofagen
in rijk gewaad
verminkt wordt en geslagen

Cebroken zegel van de crypte
gaat volk tekeer
in heel Egypte
Hij is geen heer
die ons berispte

Celooïd als leer
zijn leden
getooid als heer
aanbeden
valt goudsplinterend neer

Ogen op de vijfde kant
zoons doorzien de volksverrader
afgodtempels met de hand
voor eeuwen door hun vader
gerezen uit het zand

Tomben door het volk vernield
dat haar vaders loochent
slechts door wrok beziend
verhalen van de ogen
voor 's konings propaganda hield

Dat duizend man die stenen sjouwen
voor een reusachtig teken
zwetend trekken aan zware touwen
worden verstaan in alle streken
verhindert na eeuwen echt te bouwen

Dat sfinxten woest met slijk
katten in het water smijt
en zijn geloogde lijk
als een drom van vrouwen schreit
nog vrezend voor het godenrijk

De bol van wat nog restte
aan pyramiden aloude stijl
zon die dorst naar vrede lestte
aan de boorden van de Nijl
zonk ongezien in 't nevelig westen

De zon die haar illusie gaf
in rafels aan bebloedde spitsen
ogen in hun graf
laat haat het volk maar hijsen
wenden voorgoed hun blik af

5 dec. '77 Michel Janssen

het absolute einde

Arne van Zweden

Ongeveer drie weken na de zomervakantie moet Marijke mee naar het vijftienvintigjarig huwelijksfeest van d'r ouders. Ze had Jan uitgenodigd om haar te vergezellen op dit evenement.

Het feest zou op zaterdag worden gehouden en hier gingen de echte problemen beginnen. Voor Jan en zijn moeder vormde de zaterdag bovenal de dag van de snijbonen-door-elkaar-met-worst en spek. Deze uitstekende en vooral voedzame kost zou hij, wanneer hij met Marijke mee zou gaan, moeten inruilen voor een vreemde menukaart.

Marijke heeft enkele dagen nodig gehad om Jan en zijn moeder ervan te overtuigen dat het diner hem niet noodzakelijkerwijs slecht zou bekomen. Moeder was redelijk snel 'plat', toen Marijke haar beloofd had om in een plastic zakje een hapje voor d'r mee te nemen.

Met Jan had ze meer moeite. Met argumenten als: zaterdag is mijn enige vrije dag, ik moet eigenlijk voetballen en ik moet doodschappen doen voor moeder, verdedigde hij zijn snijbonenstampot. Pas toen Marijke ging dreigen met het breken van hun verhouding, liet hij zich overhalen.

Dat de stemming tussen beiden op de bewuste zaterdag niet al te opgewekt was, zal niemand verwonderen.

's-Ochtends ~~er~~, nog voor het eigenlijke feest, was er al een incident geweest. Jan was Marijke op komen halen. Toen zij de deur voor hem had geopend en hem zag was zij in lachen uitgebarsten. Het onderwerp van haar hilariteit was z'n speciaal voor de gelegenheid gehuurde zwarte pak. "Het stond hem gek en hij puilde er aan alle kanten uit. Daarbij was het niet de gewoonte om bij een dergelijke gelegenheid een witte anjer in je knoopsgat te dragen." Toen Jan dit hoorde, stond hem het huilen nader dan het lachen, vooral toen hij zich bedacht met hoeveel zorg z'n moeder het pak 's-ochtends had afgeborsteld en hoe lovend ze erover geweest was.

water omspoelde mijn voeten en maakte mijn schoenen en sokken nat.

De wind ging liggen en ik richtte me op. Aan de voet van het duin waar ik op zat, lag een plasje zeewater waarin spartelende vissen en dode konijnen, hele kleintjes lagen. Ik wendde mijn hoofd af, stond op, en liep verder landinwaarts.

Ik zat weer op het strand en zag ineens duidelijk uit de verte een vloedgolf naderen. Het rollende water tekend zich scherp af tegen de hemel en de wind liet steeds meer van zich horen. Ik herkende nu de situatie en wierp zand naar de strandvogels zodat ze zouden opvliegen. De krabben konden zich zelf wel redden.

Snel klom ik de duinen over. De planten ontwijkend snelde ik naar de groep konijnen, die met de oren plat in de nek bleven zitten. Als ik tegen ze duwde rolden ze om, maar ze kwamen als een duikelaar terug in hun oude stand. Wanhopig holde ik naar een tweede groep, maar alles bleef zitten zoals het zat. Alleen de fazanten kon ik redden, door ze tegen de wind omhoog te gooien, zodat ze snel naar hogere luchtlagen werden gevoerd.

De vloedgolf sloeg tegen de duinen aan stukken. Ik keek om me heen of ik nog iets kon redden, maar ik vergat mezelf en toen ik dat besefte werd ik verzwolgen. "Achter een Golf", dacht ik nog.

Mijn ogen waren, leek het, uitgedroogd van het staren. Ik stond langzaam op en keek om me heen. De strandvogels schrokken van mijn gestalte en vloegen op. De krabben kropen snel in zee. Ik sjokte langzaam het duin over; mijn schoenen schepten het rulle zand. Ik was me op dat moment geweldig bewust van mijn omgeving. Toen ik even later langs de konijnen kwam, schoten ze in alle richtingen weg. De groene struiken waren mooi schoon en fris. Een patrijs en een fazant, die achter een struik zaten, schoten met veel klapwiekend kabaal weg, toen ik naderbij kwam om de takken te betasten.

Ik keek naar de hoogovens en terwijl een passagiers vliegtuig het klapwieken van beide vogels overstemde, trok ik een vies gezicht.

steeds maar verder, het nabije Ziel men niet

Nog niet zo lang geleden zat ik op het strand naar de zee te kijken. De zon scheen, maar in de verte hingen zwarte wolken, die snel naderbij leken te komen. Een schip aan de horizon verdween plotseling. "Achter een golf", dacht ik meteen.

Ik kon zien hoe de horizon langzaam, doch duidelijk waarnembaar, hoger steeg. Plotseling drong een steeds sterker worden geruis tot me door. Enkele strandvogels onderbraken hun eerst zo rustig lijkende slaap. Een kluit vloog op. Zijn ranke poten vouwde hij onder zijn lichaam en hij steeg hoger en hoger boven mijn hoofd. Op zijn rauwe, schrille kreet stegen de andere strandvogels ook op. Onregelmatig wikkend verdween de groep landinwaarts.

De wind wees mijn haren plotseling een andere richting. Een troep krabben liep schuin het strand op. Midden op een door de zon uitgedroogd en hardgeworden stuk zand groeven ze zich razendsnel in.

Ik keek naar de rijzende horizon, ik luisterde naar het harde geraas van de vloedgolf. "Mijn god!", riep ik uit. Ik stond op en krom, zo snel als ik kon, de hoge duinen op, de wegvliegende vogels achterna; duin op, duin af. Ik ging dwars door duindoornstruiken, duinroos velden waarvan de prikkels mij niet tegen hielden. Grote groepen konijnen zaten stil bij elkaar. Hun grote schrik ogen keken me in het voorbijgaan vluchtig en leeg aan, als was het leven reeds geweken. Fazanten bewogen zich half vliegen, half lopend voor mij uit.

De wind was nu aangezwollen tot een orkaan, die zand langs me joeg en mij tegen de helling van een duin drukte. De vloedgolf verzwoeg onder een donderend geweld de eerste duinenrijen, maar mij niet. Slechts een klein beetje

Tijdens het eigenlijke feest was het al niet veel beter gegaan. Jan voelde zich slecht op zijn gemak tussen de deftige familieleden en kennissen van Marijke's ouders. Hij kende er bijna niemand van en iedereen liet hem een beetje links liggen. Marijke was ook al voortdurend met anderen in de weer; aan haar had hij ook al niets. Die schaamde zich zeker voor zijn pak en zijn onhandige manieren. Deze stemming, drie borrels, de aanblik van diner en het tijdstip (het was nog voor zes-
sen) maakten het Jan mogelijk een belangrijke wending aan zijn leven te geven.

Hij liehet feest het feest en Marijke Marijke en toog naar de snijbonenstampot en z'n moeder. Voorgoed. Hij zou nog net op tijd zijn.

onze dank

gaat uit naar de docenten die een bijdrage hebben geleverd aan de tot stand koming van het, zo juist afgesloten vervolghoofdstuk:

Louis Bianchi
Fred Carduek
Henk de Vilder
Nico Hermans

Marijke Sven
Angela van Straaten
Bruno Olthoff
Arne van Zweden

the sound of silence

hello darkness my old friend
I've come to talk with you again
because a vision softly creeping
left its seeds while I was sleeping
and the vision that was planted in my brain
still remains within the sound of silence

In restless dreams I walked alone
narrow streets of cobblestone
'neath the halo of a street lamp
I turned my collar to the cold and damp
when my eyes were stabbed by the flash of a neon light
that split the night and touched the sound of silence

And in the naked light I saw
ten thousand people maybe more
people talking without speaking
people hearing without listening
people writing songs that voices never share
no one dare disturb the sound of silence

"fools" said I "you do not know
silence like a cancer grows
hear my words that I might teach you
take my arms that I might reach you"
but my words like silent raindrops fell
and echoed in the wells of silence

And the people bowed and prayed
to the neon god they made
and the sign flashed out its warning
in the words that it was forming
and the sign said, "The words of the prophets are written
on the subway walls
and tenement halls" and whisper'd in the sound of silence.

© 1972 C.B.S. Inc.

4

tekst & muziek: Paul Simon

de typemachine

Alz ztukjezchrijver bij de redaktie heb je degeljkz te ma ken met de zchrijfmachine. De zchrijfmachine iz een prachtig instrument. Men kan het in onze moderne maatzchappij eigen lyk niet meer miszen. Onlangz hebben wij duz ook zo'n appa raat op de kop kunnen tikken op het Waterlooplein voor 'n belachelijk lage prijs. Tien gulden iz werkelijk niet veel voor zo'n prachtig mechaniek. Welizwaar doet één lettertje het niet, namelijk de Z van Zinnen, en daarom gebruik ik de z van zenuwen, dat maakt niet zo veel verschil en het iz nog bezt te lezen. Alz er maar niet meer gaan haperen, dan iz het nog niet zo elg. Veldlaaid, daal heb je het al. De l van lotzooi iz uitgevallen. Nu iz dat niet zo elg want daal gebruik ik de l maal vool. Ja, het iz welkelijk een plachtig inztlument om te bezitten. Het gaat veel vluggel dan zghlijven.....vellek, dat iz niet leuk. Daal doet de G van Goineliz het ook al niet meel. Ik moet het inztlument togh maal eens nakijken, want zo gaat tet.....wel veldulle me, daal gaat de T van Tendlik. Tj zit mulvazt, ik begim (alweel één) togt te geloven dat deze magtine niet zo bezt iz. Il moezt tet de tandelaal maal eenz vlaggen. Il begim te gelofem dat il bedlogem bem, want tu doet gu tet buwa niet meel.

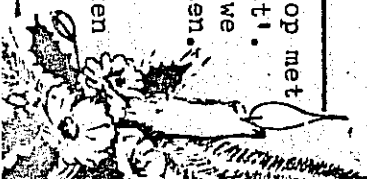
Toogastend PZ
(De Ledagtie)

Ook u kunt zich kandidaat stellen: gooi een lege envelop met uw naam in de copybus onder vermelding 'redakteur-test'. Als alle kandidaten zich gepresenteerd hebben zullen we een lijst afdrucken waarop u uw voorkeur kunt aankruisen.

HET BEDANKJE

De redaktie wil langs deze weg Paul Struijlaart bedanken voor het beschikbaar stellen van dit materiaal.

de redaktie.

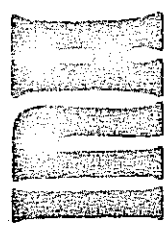
Redakteur's

featuring

Paul Struijlaart

De redaktie wil gaan uitbreiden. Niet alleen valt het redakteurschap moeilijk met het werk voor het eindexamens te combineren, ook moeten we denken aan de toekomst: Vandaar dat we in de loop van deze jaargang wat aspirant redakteuren de revue zullen laten passeren zodat u zelf kunt beslissen hoe DESPERADO er volgend jaar uit gaat zien. Lees het onderstaande eens aandachtig door en oordeel zelf. Voor uitgebreidere informatie kunt u zich altijd wenden tot Tom Horn of Hans van Maastere

***** de redaktie

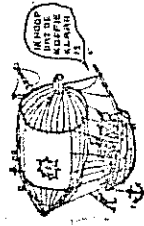

VIRUS

Er heerst een rochel-epidemie in het Pius X, een ziekte waar bij groene drillige substanties vrijkomen, dus, oplettendheid is geboden betreffende de glasheld, dus, pas je snelheid aan.

- Inaatje Blessing
- Te klein voor haar tas
- Te klein voor haar jas
- Inaatje Blessing
- Zo klein en zo spichtig
- Zo streng en gewichtig
- Inaatje Blessing
- Nooit eens te laat
- Een heel net mevrouwtje in pocket-formaat

PS

PS

het geluid der stilte

Hallo duisternis mijn vriend ik moest je nodig weer eens zien in mijn slaap had ik een visioen dat langzaam opkwam als een lentebloem en 't visioen dat geplant werd in mijn brein zal altijd zijn in 't geluid der stilte

In dromen slenter ik alleen over kinderhoofdjes heen een lantarenpaal verspreidt zijn licht het is zo koud ik doe mijn kraag maar dicht als een flicts van neonlicht mijn ogen treft de nacht beseft dit is 't geluid der stilte

In 't koude licht zag ik deez' keer tienduizend mensen wellicht meer mensen praatten aldaar zonder rem mensen hoorden aldaar slechts een stem mensen schreven songs die een oor nooit horen mag want die dag stopt 't geluid der stilte

"Stommerds" zei ik "weet dan wel stilte groeit als een gezwel luister nu zodat je leven kan en ik je echte liefde geven kan" maar mijn woorden vielen zacht als regen neer klonken weer in de bron der stilte

En de massa knielde neer hun eigen neongod ter eer toch was dat een teken aan de wand doch bijna niemand vond 't int'ressant dat 't ons zei: "De toekomstbeelden staan geschreven op woord voor woord" en fluistert in 't geluid der stilte. ied're tunnelpoort

1977 Jos van Velzen/Tom Horn

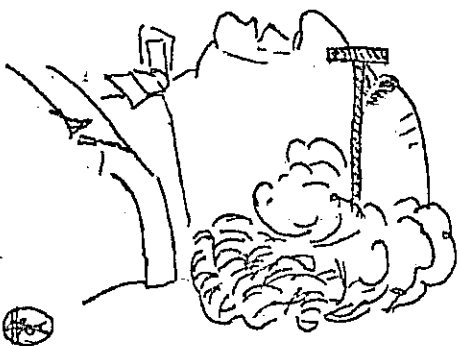

vertaling: Jos van Velzen/Tom Horn

Terecht werd de PRIX-redactie erop gewezen dat dhr. HocGma na zo'n rotmand wel een 't' had verdiend. Zijn pech was drievoudig: Meldden we de vorige keer al dat zijn fiets uit de zo beveiligde fietsen kelder gestolen werd (net geen garantie meer) toen hij een mid dagsje in het natuurkunde-praktikum extra werk verrichtte, enige tijd geleden raakte zijn dochtertje hem per ongeluk met een zwaar voorwerp in zijn oog en werd hij ten slotte ook nog door enkele vandalen in elkaar geslagen. We hopen met deze plus ons medelijden kenbaar te maken.

De PRIX-redactie heeft besloten Mevr. Overpelt een '...' te geven na de volgende woordenwisseling:
 Een leerling: "Wat vindt u van dhr. de Greeve ???" Mevr. Overpelt met haar ogen draaiend: "Oh, ik vind hem een schat." En later, zichzelf bedenkend: "Als je 't maar niet tegen Tante Mien zegt, hoor, want dat scheelt je minstens een punt in je 3.0."

uitdaging

* De redactie van DESPERADO daagt de tekenaar (-nares) van deze karikatuur uit nog enkele karikaturen voor DESPERADO te tekenen !!!
 (Graag een groter formaat op een blanco vel in de koeybus, met naam).
 *

Personalia ★★

De redactie en alle vaste medewerkers van DESPERADO feliciteren Hans van Haastore, gewaardeerd redactielid van DESPERADO, van harte met het succesvol afleggen van zijn rij-examen (in één keer). Pro ficiaat.

matigheid

Tante Mien vernam onlangs dat het slecht gaat met de nieuwe drankautomaten. De chocolade melk wordt dan nog wel verkocht, maar vooral de koffie zonder suiker en de espresso koffie vindt weinig aftrek. Omdat espressokoffie econo misch het meest verantwoord is (je krijgt ten slotte maar een half bakkie) is de rector van plan, aldus luidt het gerucht dat Tante Mien bereikte, om deze vloeistof met een klein reclamespotje via

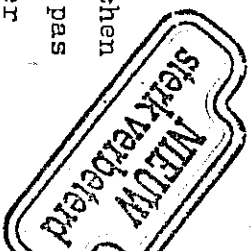
DRS. M. J. M. SIEWE, rector

het omroepstelsel te promoten. Dit spotje zou dan als volgt moeten luiden: "Tante Mien Martin Siewe, rector, ik drink espressokoffie, u ook ???"
 betrouwbaar.

Etde Relbte
nieuwe stijl

kunst,
 als de zon schijnt,
 is het ijs
 op z'n dunst

£ £ f
 kater.
 er om lachen
 doet men pas
 veel later
 \$ £ f

heb jij een shagete voor mij?
 en voor mij?
 mag ik er ook één van je draaien?
 nee.
 wat een krent.
 f \$ £

univers:
 copyri
 by LR
 strikes
 again

waaghtals

** om **

luchtheid

Dat Baart niet alleen rijmt op vaart weten de meesten onder ons zo 'lansamerhand' wel. Ook dat haastige spoed zelden goed is. Eveneens zo ervoer bovengenoemde toen hij, met dienblad vol robuuste doch niet minder breekbare koffie kopjes per ongeluk, want zo ver is zelfs deze atleet in spē nog niet gevorderd, een elftredige trap in één (lees: 1) stap wilde afdalen. Het was aan zijn op dat moment aanwezige tegenwoordig van geest te danken dat deze conrector, over wie de me ningen nogal uiteen plegen te lopen, het vege lijf en de nog vegere kopjes kon behou den. Nu maar hopen dat dhr. Baart zich geen tweede keer aan deze steen zal stoten.

Voor de lange winteravond.
WINTERAVOND

* Dhr. Caduck bij het corrige ren van een thema in de klas "Zijn er nog mensen met af wijkingen??"

To know us

is to love

JOSSE ©

© FLODDERS

* Een leerling: "Meneer, doet u aan Joga.??" Dhr. de Vroomen, in gevechtshouding: "Nou en of, pas jij maar op."

* Nicolette Schulman onder een proefwerkopgavevel Engels: N. Schulman, your most favou rite teacher; good luck.

* Een getergde leerling: "Ik zal blij zijn als Baart door Amin soldaat wordt gemaakt."

de arn der wet

gewoon een opstel "

* Een bewogen reis *

in twee delen

Het luchtship Boeing 337 stond op het punt om van de grote Luchthaven Orly te vertrekken. De stewardessen liepen in het vliegtuig rond met kauwgom tegen doofheid tijdens het opstijgen. Ze wezen verschillende mensen op het brandende bordje waar 'fasten seatbelts' op stond. Stewardess Dorothy Martin zei tegen Vera van Duynne en Ank Helmer: "Er is een voetbalclub aan boord waar ik nog nógít van gehoord heb. Gek hè?" Vera proestte het uit en Ank zei een beetje spottend: "Doortje verbeeldt zich dat ze alle namen van alle voetbalclubs kent. Het kind." Dorothy wilde nog iets zeggen, maar het kon al niet meer, want de motoren van de Boeing 337 begonnen met een oorverdovend lawaai te draaien. Dorothy, Vera en Ank keken vlug of iedereen zijn 'belt' om had en gingen zelf in hun stoelen zitten. Het hele vliegtuig trilde en het begon langzaam te rijden. Steeds sneller ging het, steeds sneller, en toen maakten de wielen zich los van de grond en... ze vlogen! Een paar minuten later vloog de Boeing recht in de lucht.

Het werd rumoeriger aan boord. De Gordels werden los gemaakt en Dorothy, Vera en Ank holden rond om iedereen te helpen en te bedienen. Uit de keuken kwamen nog drie stewardessen: Louise en Joke van Dam en Ellis Rademakers. "Ha," zei Dorothy, met een lachje, "daar hebben we de spijbelaars". Louise lachte. "Moet jij nodig zeggen," zei ze, "weet je nog toen we naar Spanje zouden vliegen?" Dorothy werd vuurrood en was dolblij dat een passagier iets aan haar vroeg. De andere stewardessen gingen lachend uit elkaar. Ellis zag Dorothy naar de cockpit lopen en beet op haar lip om niet te lachen. Dorothy was ver-

Liefde op de 1^e piloot en hij ook op haar, en als Doortje verdwenen was, kon je er zeker van zijn dat ze bij 'haar' piloot was.

Dorothy kwam weer terug. Ellis vond het gek dat ze niet langer weggebleven was, maar toen kwam Doortje dich terbij en Ellis schrok. Dorothy bibberde en zag spierwit. Haar ogen waren donker van angst. Ellis liep naar haar toe en pakte haar armen vast. "Dorothy!" begon ze, maar ze zweeg meteen weer. "Attentie alstublieft!" klonk de stem van de gezagvoerder door de luidsprekers, "dames en heren, dit vliegtuig is zojuist om politieke redenen ge kaapt. Ik verzoek u allemaal om kalm te blijven, dan kan er niets gebeuren." Ontzet staarde Ellis naar de luid- sprekers, die nu geen geluid meer gaven. Hier en daar klonk het gefil van dames en naast zich hoorde Ellis een zwakke zucht. Er was iemand flauwgevallen! Ellis her- stelde zich en hielp de echtgenoot van de flauwgevallen vrouw..... Vera, Joke en Louise liepen zenuwachtig heen en weer om de passagiers te kalmeren. Ank liep naar Dorothy toe. "Wie hebben dit vliegtuig gekaapt?" vroeg ze. "De voetbalclub waar ik de naam niet van wist" ant- woordde Dorothy en haar stem klonk vreemd, rustig. "Ik vermoedde het al," zuchtte Ank, "er zijn namelijk een paar 'club'leden verdwenen." "Weet ik." Dorothy's ogen zochten die van Ank. "Kan ik op je rekenen?" vroeg ze, "de anderen hebben nog nooit een kaping meegemaakt." "Watfijrlijk kun je op me rekenen," zei Ank, "wat dacht je? Die keer dat we gekaapt werden op die vlucht naar Engeland, dat was anders, hè?" Dorothy knikte. "Ja, we waren doodsbenauwd dat we doodgeschoten zouden worden." Op dat moment ver- scheen er een 'voetballer' in de deuropening van het tussenhalletje dat naar de cockpit leidde. "Hé daar!"; schreeuwde hij naar Louise, "We hebben trek in koffie!" Louise staarde hulpzoekend naar haar collega's. "Drie maal," snauwde de man, "en voor onze mensen hier tien." En hij verdween weer. Dorothy liep samen met Louise naar de kenken waar ze koffie inschonken. "O, Doortje," zei Louise wanhopig, "Ik...ik durf niet..." "Ik ga wel," zei Doortje rustig. Ze zette de kopjes op een dienblad en wandelde op haar gemak de kenken uit.

Bij de passagiers stond een aantal kapers met machine Geweren. Tergend langzaam liep Dorothy naar hen toe om hen koffie te brengen. "Zou je niet eens opschieten?",

tante Mien's

Boddel

ubriek

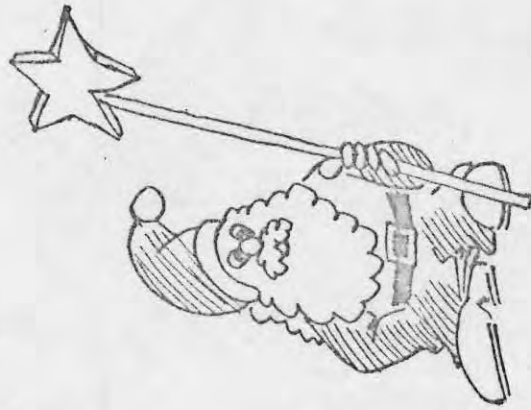
Zinneprikkend, Energieverslindend
Lachwekkend en toch Mooi

overnemen zing

**Sinterklaas
surprise**

Mevrouw van Schijndel op de vraag of ze dit jaar net zoveel last van pepernoten had als vorige jaren:
"Nou, wat ik de laatste tijd veel vindt zijn banketletters, maar niet die jij bedoelt... De mensen zijn nog te lui om even een knop in te drukken. Laatst zag ik er één liggen, ik dacht dat kan nooit van een kind zijn... En stinken!";

Dhr. Verwey
over vrouwen:
"Ze is 1.50 m, ik kan de el- lende nog net overzien."
over politiek:
"Mijnheer Baart wordt minis- ter van onderwijs en weten- schappen.....(gelach)..... ja want na minister van Ke- menade kan toch alles."
over het weer:
"Ik fietste met wind tegen, kwam ik iemand tegen en die had ook wind tegen!";
over honden:
".....een tekkel, zo'n hond die je per meter koopt."

ontwerp voorpagina:
Michel Janssen

REDACTIE

Hans van Haastere
Tom Horn

MEDEWERKERS

Lizzy Groot
Michel Janssen
Michael Kool
Hans Lasschuit
Rob Meyer
Lourens Raat
Theo van Rossum
Paul Struijlaart
Jos van Velzen
Gabriël Zwart
Arne van Zweden

snavwde een lange, magere kaper haar toe. "U hoeft niet zo te snauwen" beet ze de man toe, "Ik versta u heel goed, ook als u gewoon praat." en ze liep weg.

In de cockpit heerste een gespannen, drukkende sfeer. Dorothy gaf eerst de bemanning koffie, daarna pas de kaper Eenskalaps zei: "haar" piloot: "Doortje?" Vragend keek ze hem aan. "Hou je taai". Ze knikte en beet op haar lip om niet te huilen.

Voor het verdere verloop
lees DESPERADO nr. 4

Lizzy Groot (2a)

wurggreep

Tervijl de Duitse onregelmatige werkwoorden
Zich verdringen om een plaatsje
In mijn geheugen te bemachtigen,
Kletteren regendruppels op mijn hoofd
Om ze er weer uit te ranselen.
De pedalen gaan op en neer
Druipende banden op nat asfalt.

Wat kan mij de wind schelen
Ik voel hem niet

Wat kan mij de tegenliggers schelen
Ik zie ze niet

En wat doet het ertoe, dat mijn lange das
Die tussen de spaken is geraakt
Langzaam mijn hoofd naar beneden trekt.

IK heb er geen last van

En als anderen het zien

Denken ze waarschijnlijk

Dat ik me voorover buig

Om tegen de wind in te kunnen fietsen.

Michael Kool

Reclame + + +

Lentegroenen dansen
over flitsen regenboog
in de rivier
kiezelstenen kunnen zeilen
zet de deur maar op een kier
want hier drinken wij
Amstel-bier.

Hans van Haastere

